

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004

23 juli 2004

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

BERAADSLAGING REGEERAKKOORD

BENOEMING VAN DE LEDEN VAN DE COMMISSIE AD HOC

VOORDRACHT VAN DE KANDIDATEN VOOR DE BENOEMING DOOR DE KONING VAN VIJF
VASTE EN VIJF PLAATSVERVANGENDE LEDEN VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT

AANWIJZING VAN EEN LID VAN DE VLAAMSE GESCHILLENRAAD VOOR RADIO EN TELEVISIE

VAKANTIEWENSEN

Inhoud

Nr. 5

Vrijdag 23 juli 2004
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Regeerakkoord – 31 (2004) – Nr. 1	
Beraadslaging (<i>Voortzetting</i>)	1
Sprekers : de heren Herman Lauwers, Mark Demesmaeker, Jan Penris, André Denys, Frans Wymeersch, Erik Matthijs, Ludo Sannen, Luc Martens, Kris Van Dijck en Karim Van Overmeire, mevrouw Marijke Dillen, de heer Bart Martens, mevrouw Marie-Rose Morel, de heren Filip Dewinter en Carl Decaluwe, minister Dirk Van Mechelen, minister Frank Vandenbroucke, minister Inge Vervotte en minister-president Yves Leterme	
Hoofdelijke stemming,	28
Commissie ad hoc Vaste en plaatsvervangende leden	29
Vaste Commissie voor Taaltoezicht Voordracht van de kandidaten voor de benoeming door de Koning van vijf vaste en vijf plaatsvervangende leden	30
Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie Aanwijzing van een lid	30
Vakantiewensen Sprekers : de heer Francis Vermeiren en minister-president Yves Leterme	31
Regeling van de werkzaamheden	31

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.11 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bos-suyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Kurt De Loor, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Sven Gatz, Caroline Gennez, Jean Geraerts, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Herman Reynders, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van

Linter, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, ndr  Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Christian Van Eyken : buitenslands;

Helga Stevens : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Jaak Gabriels, Herman Schueremans.

REGEEERAKKOORD

– 31 (2004) – Nr. 1

Beraadslaging (Voortzetting)

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de beraadslaging over het regeerakkoord.

De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, geachte leden, naar aanleiding van de vele televisiedebatten die plaatsvonden, hoorde ik regelmatig mensen zeggen dat politici eigenlijk wat meer zouden moeten overeenkomen, in plaats van altijd maar ruzie te maken. Ze waren die debatten beu. Laten we dit dan de positieve zijde noemen van een brede quinquepartite,

Lauwers

zoals deze coalitie kan worden genoemd : er wordt gezocht naar een breed draagvlak voor wat mensen 'het gezond verstand' noemen. Dan bedoel ik niet een halfslachtige, grijze regering, die geen keuzes maakt. Ik bedoel een ernstige poging om te zoeken naar wat verzoenbaar is tussen de ideologieën waar uiteindelijk toch 66 percent van de Vlamingen voor koos. Het is niet zozeer een zoeken naar een grootste gemene deler van die componenten, maar wel naar het kleinste gemene veelvoud.

Waarom steunt Spirit dit regeerakkoord en deze regering ? Ik ga niet alles opsommen wat we op ons congres paars hebben ingekleurd. Ik ben ervan overtuigd dat diezelfde punten op andere congressen rood, geel, oranje of blauw werden ingekleurd. Wel wil ik enkele elementen aanstippen die voor ons belangrijk zijn.

Mijnheer de minister-president, u mag het me niet kwalijk nemen als ik stel dat het regeerakkoord in sommige hoofdstukken toch wel een opsomming is van veel ellende en problemen die moeten worden opgelost. Daardoor gaan een aantal krachtlijnen wat verloren. Net die krachtlijnen zijn belangrijk voor ons. Een daarvan is het stimuleren van creativiteit. Dat beperkt zich niet tot cultuur. Het komt net zo goed voor in het onderwijs. Daar willen we, via het principe van de brede school, creativiteit, muziek, sport, dus die dingen die vandaag worden weggedrukt in de vrije tijd, binnenbrengen in de school. Ik denk ook aan het creatief omgaan met het personeelsmanagement van het onderwijs, om daar de juiste mensen op de juiste leeftijd op de juiste plaats te hebben.

Dit element van creativiteit komt ook voor in de economie, al weet ik dat de creatieve economie niet zomaar de klassieke industrie kan vervangen. Maar het is wel een niche waarin KMO's de motor kunnen zijn van ontwikkeling en export, en waar ecologie een meerwaarde kan worden, in plaats van een last en een kost. Vandaag al gebruiken bedrijven het aanwenden van de best beschikbare technologie als een troef. Meer nog dan vandaag moeten we de creatieve en inventieve ontwikkeling van die technologie door KMO's kunnen stimuleren. Ook de internalisering van de afvalkost is een creatieve manier om afvalstromen af te bouwen aan de bron en niet op het einde van de levenscy-

clus van een product. Dat is een andere manier van denken.

Een andere belangrijke krachtlijn is die van de participatie. Dan heb ik het niet uitsluitend over het traditionele : de participatie in het sociaal-cultureel werk. Ik heb het ook over het integraal jeugdbeleid. Dat is veel meer dan alleen maar het jeugdwerkbeleid. Het gaat immers ook over jeugdrecht en jeugdrechten. Ook in het onderwijs is er sprake van de participatie van leerkrachten, leerlingen, ouders en de omgeving. Er is de participatie in de wijken, met het principe van de wijkbudgetten. Het gaat over het geven van vertrouwen en het nemen van verantwoordelijkheid, de titel van uw regeerakkoord. Dat komt tot uiting in het participatief opbouwen van een samenleving.

Een andere krachtlijn is wat vandaag de warme samenleving wordt genoemd : het zorgzaam omgaan met personen met een handicap, zieken en ouderen. Ook de verplichte inburgering beschouw ik als een element van een zorgzame samenleving. Immers ook daarbij gaat het erom de juiste mensen op de juiste plaats in de samenleving te krijgen. Interculturaliteit kan worden gebruikt als een troef, of ten minste als een uitdaging om aan verweving te doen, weerom niet alleen in de verenigingen, maar ook in de huisvesting en op het werk.

Spirit heeft er geen problemen mee dat er tegenover die kansen ook verplichtingen worden gesteld. We moeten echter wel goed beseffen, mijnheer de minister-president, dat we nog lang niet aan een voldoende en voldoende kwaliteitsvol didactisch onderbouwd aanbod toe zijn. Dat was ook een kritiek van uw fractie tijdens de vorige zittingsperiode, bij monde van mevrouw Van Cleuvenbergen, die daar zeer veel aandacht aan besteedde. Het was een terechte kritiek, en we mogen niet opnieuw dezelfde fout maken. Er zal dus nog heel wat moeten gebeuren, vooraleer we het aanbod echt afdwingbaar kunnen maken.

Een laatste krachtlijn voor ons is meer Vlaanderen. U weet waar Spirit vandaan komt, en het zal u dan ook niet verbazen dat dit voor ons zeer belangrijk is. Ik ga niet in op alle mogelijke details daarvan; wel wil ik een punctuele, bijna technische maar belangrijke bemerking maken. Op pagina 80 van het Vlaams regeerakkoord staat dat de Vlaamse vertegenwoordiging bij de Europese Unie

Lauwers

zal worden losgemaakt van de bestaande structuren. Dat is wellicht goed bedoeld, maar het is ook levensgevaarlijk.

Hoe goed het ook klinkt, als we de Vlaamse vertegenwoordiging loskoppelen van wat vandaag de Belgische permanente vertegenwoordiging is, dan verliezen we elk diplomatiek statuut dat we vandaag hebben, en meteen ook de toegang tot de diplomatieke netwerken. Vlaanderen en Wallonië zijn de enige Europese regio's die daarover beschikken en alle andere regio's benijden ons dat. Als we loskoppelen, worden we een gewone lobbyorganisatie zoals elke andere.

Door te vechten voor een symbool en los te willen komen van de bestaande structuren, verliezen we de hoogste status en de beste kans op een grote impact die een regio vandaag in de Europese structuren kan hebben. Mijnheer de minister-president, u hoeft daar nu niet op te antwoorden, maar nooteert u het maar, en laten we er nog een grondig overleg over hebben vooraleer u tot de uitvoering ervan overgaat.

Collega's, dit zijn de vier grote krachtlijnen : méér creativiteit, méér participatie, méér solidariteit en méér Vlaanderen. Ik zou er nog een vijfde kunnen noemen die te maken heeft met de oprichting en de werking van het Vredesinstituut en de opmaak van een decreet op de wapenexport. In elk geval is het omwille van die positieve krachtlijnen die achter de soms wat saaie teksten zitten, dat Spirit dit regeerakkoord wil steunen. Zelfs als kleine groep, een deelfractie van sp·a-Spirit, zijn we bereid verantwoordelijkheid te nemen.

We menen immers dat we in een samenleving die op een kantelmoment zit, niet aan de kant kunnen blijven staan. We willen die samenleving positief benaderen in een ploeg. We zijn een loyale ploegspeler, al zult u wel ondervinden dat we af en toe ook eens graag de libero spelen en de evidenties in vraag willen stellen. We krijgen daarbij weleens het deksel op de neus, maar dat is niet zo erg. We willen graag blijven wijzen op immateriële waarden zoals duurzame ontwikkeling, ruimte voor jeugd, interculturaliteit als een opdracht en wapenhandel als een morele kwestie.

Mijnheer de minister-president, ik wil u ten slotte nog één zaak meegeven. Een groot deel van de ministers uit uw regering komt uit de federale traditie. Ik wil u daarom graag iets op het hart drukken. Uit ervaring ken ik immers het verschil tussen de Kamer en het Vlaams Parlement. Sinds het ontstaan van ons eigen Vlaams Parlement in 1995 werd hier een participatieve cultuur ontwikkeld met veel parlementair overleg. Het aandeel parlementair overleg is hier groter dan in de Kamer. Dat is begrijpelijk, want hier is er een spanningsveld minder, namelijk het communautaire.

Dames en heren ministers, het is in dit parlement de traditie dat de minister overlegt met zijn commissie en de bevoegde commissieleden van de coalitie, dus niet alleen met de fractievoorzitters. Een Vlaamse kabinetschef die uit de federale traditie kwam, zuchtte hier ooit en zei : 'Amai, in het Vlaams Parlement moet echt rekening worden gehouden met de parlementsleden.' Dat moet zo blijven. Ik vraag u dit met aandrang. Het is onze ultieme boodschap. We geven u vertrouwen en steunen het regeerakkoord, maar u moet goed weten dat rekening moet worden gehouden met de 85 leden van de meerderheid. Een omerta opleggen kan niet. Er kan alleen worden gewerkt door middel van veel en rechtstreeks overleg. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, 'De Vlaamse Rand en de faciliteitengemeenten verdienen meer aandacht' is de titel van een hoofdstuk uit het regeerakkoord. Het houdt de erkenning in dat de Rand een aangepast, krachtig en gecoördineerd beleid nodig heeft, meer dan in het verleden het geval is geweest.

Mijnheer de minister-president, gisteren vatte u uw doelstellingen samen met de slagzin 'het Nederlandstalig karakter van de Rand moet worden gerespecteerd'. De N-VA is hoopvol en heeft heel wat verwachtingen, maar blijft waakzaam. De lijst met maatregelen en plannen in het regeerakkoord oogt ambitieus en we vinden er veel van onze eigen programmapunten in terug zoals de uitbouw van een degelijk onthaal- en communicatiebeleid voor anderstaligen, een bijkomende ondersteuning en

Demesmaeker

begeleiding aan Nederlandstalige scholen in de Rand en de aangekondigde maatregelen met het oog op de vernederlandsing van het straatbeeld. Voor wat dat laatste betreft is er trouwens een interessante studie van professor Boes, gemaakt in opdracht van de provincie Vlaams-Brabant, waarin een hele reeks maatregelen en voorstellen worden uitgewerkt. Misschien kan de studie nog eens uit de lade worden gehaald.

Verder vinden we het van groot belang dat de Vlaamse regering zich ertoe verbindt om onder geen enkel beding het minderhedenverdrag te ratificeren. Een goeie zaak is ook dat de werking van Vlabinvest wordt geheroriënteerd. Het werkingsgebied wordt uitgebreid en het recht op voorkoop wordt toegekend.

Voor het eerst stelt de Vlaamse regering ook een datum voorop – het werd tijd – waarop een oplossing moet worden gevonden voor de problematiek van de pedagogische inspectie en de taalinspectie in het Franstalig faciliteitenonderwijs. Als die tegen 1 januari 2006 niet wordt gevonden, moet Vlaanderen de geldkraan dichtdraaien. We zijn benieuwd, want de wantoestanden hebben lang genoeg geduurd.

Een aparte minister die de bevoegdheid krijgt over het beleid in de Vlaamse Rand is een uitstekende zaak. Ik hoop van harte, ik reken erop, dat die minister zijn taak ook echt ter harte neemt. Ik twijfel er niet aan, minister Vandenbroucke, dat uw bekommernis voor de Rand oprecht is. In mei vorig jaar, nog voor de federale verkiezingen, pleitte u al voor een eigen beleid voor de Rand. Ik citeer uit de krant van 14 mei vorig jaar: 'Deze regio wordt gekenmerkt door een grote inwijking vanuit Brussel en vanuit het buitenland. Die nieuwe inwoners spreken vaak geen Nederlands. Zij integreren zich niet, de sociale samenhang is gering. Rijke wijken liggen naast marginale, wat spanningen geeft. De criminaliteit wordt niet terdege aangepakt omdat het parket uit de mastodont Brussel geen oog heeft voor de eigenheid van Halle-Vilvoorde. Voor welzijn gebeuren er minder inspanningen dan elders in Vlaanderen.' De diagnose is juist, nu is het moment gekomen om de juiste therapie eindelijk te starten en uit te voeren.

Mijnheer de minister, u hebt een zwaar takenpakket. Onderwijs, werk, en daar bovenop ook nog eens de Vlaamse Rand. Toch rekenen we erop dat de Rand niet langer stiefmoederlijk behandeld zal worden. Dat is ook de verantwoordelijkheid van de hele Vlaamse regering, want om extra middelen te krijgen, zult u moeten aankloppen bij de andere ministers. U weet beter dan wie ook dat de Vlaamse strijd in de Rand ook een sociale strijd is, dat de problemen van verfransing en verbrusseling wel degelijk ingrijpen in het dagelijks leven van de gewone Vlaamse man, en dat die Vlaamse man er wel degelijk wakker van ligt. Uit een opiniepeiling in maart dit jaar, uitgevoerd door ITC-Research in opdracht van het Halle-Vilvoorde Komitee, blijkt dat maar liefst 82 percent van de Vlamingen in Halle-Vilvoorde wil dat de verfransingsdruk wordt afgeremd.

Een eerste onafwendbare en prioritaire noodzaak is natuurlijk de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. De tekst in het regeerakkoord is formeel en houdt wel degelijk een duidelijk engagement in – eindelijk, na 40 jaar. Maar we weten allemaal dat de realisatie niet van onszelf zal afhangen. Niet alleen de Vlaamse regering, maar ook de regeringspartijen hebben nu dure beloften gedaan. De regeringspartijen vragen hun verkozenen in Kamer en Senaat na het reces de wetsvoorstellen in te dienen en goed te keuren. Die regeringspartijen, dragen nu – één voor één – een grote verantwoordelijkheid. De Vlamingen zouden nooit begrijpen dat die beloften gebroken zouden worden. Ze zouden nog minder begrijpen dat er over dit dossier toch gemarchandeerd zou worden, dat er een prijs voor betaald zou worden! Ze zouden het niet begrijpen, ze zouden het niet aanvaarden, en de N-VA met hen! U had gelijk, mijnheer de minister-president, er is maar 5 minuten politieke moed nodig om deze zaak te regelen. We kijken uit naar dat moment.

De verfransing stoppen, de groene rand behouden en uitbreiden, betekent ook een doordachte ruimtelijke ordening. In het structuurplan Vlaams-Brabant wordt een groot deel van de Vlaamse gemeenten rond Brussel ten onrechte beschouwd als 'stedelijk gebied'. Dat is vaak in strijd met de realiteit en houdt jammer genoeg geen trendbreuk in met het verleden. Integendeel, hier wordt de deur wagenwijd opengezet voor verstedelijking en verfransing.

Demesmaeker

Ik pleit daarom uitdrukkelijk voor een zo strikt mogelijke afbakening van het zogeheten ‘Vlaams stedelijk gebied rond Brussel’.

Het regeerakkoord eindigt met de belofte dat de Vlaamse regering het Vlaams karakter van Voeren en van de andere taalgrensgemeenten zal ondersteunen. Ik hoop dat dit geen loze beloften zijn. Vanmorgen werd in Herne een vrouw begraven die overleden is aan de gevolgen van een hersenbloeding. Ze had thuis veel te lang gewacht op hulp. De MUG uit het Waalse Tubize was naar het verkeerde adres gereden. Ze hadden het verkeerd begrepen en vonden pas na 3 kwartier de weg in het Vlaamse Pajottenland. Haar echtgenoot stond een paar dagen geleden aan de deur om zijn verhaal te doen. Kunt u zich de verbittering en de wanhoop van die man voorstellen? Dit is een tragisch incident en het is niet de eerste keer dat zoiets gebeurt.

De Vlamingen slikken zulke wantoestanden niet langer. Het toont aan dat een krachtig beleid inderdaad nodig is, en meer nog, dat Vlaanderen de hefboomen in handen moet krijgen om bijvoorbeeld een eigen beleid te voeren voor zijn ziekenhuizen en medische voorzieningen, zodat in dit concrete geval het naburige Halle bijvoorbeeld opnieuw een eigen MUG-dienst kan uitbouwen. Het toont aan dat een goed beleid voor onze taalgrensgemeenten niet kan worden losgekoppeld van de nood aan meer autonomie! Meer autonomie verwerven is ook de ambitie van de nieuwe Vlaamse regering. We rekenen erop dat ze die ambitie echt wil, kan en zal waarmaken. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, in het hoofdartikel van De Tijd van vanmorgen lezen we bijna lyrische complimenten aan uw adres. Mijnheer de minister-president, uw regering zou de regering van de nieuwe zakelijkheid zijn. Ik heb me de moeite getroost om de 85 bladzijden van het regeerakkoord te lezen. Als uit die lectuur één ding blijkt, dan is het dat uw akkoord allesbehalve nieuw en ook allesbehalve zakelijk is.

Uw regeerakkoord heeft een bijzonder hoog Bambi-gehalte en zou het werkstuk kunnen zijn van de Walt Disney-studio's. Het is niet zakelijk, het is niet nieuw, het is integendeel braaf, op sommige momenten zelfs naïef. Op het eerste gezicht is het onschuldig, bij een tweede lezing is het wollig, soms onduidelijk en in een aantal gevallen uitgesproken cryptisch. Ik zal dat proberen duidelijk te maken aan de hand van de beleidsdomeinen woonbeleid, inburgering, binnenlandse zaken, ambtenarenzaken, mobiliteit en havens. Ik zal ook proberen, mijnheer Denys, naar inhoudelijke lichtpuntjes te zoeken.

Ik begin met het woonbeleid en richt me daarbij tot minister Keulen. Ik wil u in de eerste plaats gelukwensen met het feit dat u er opnieuw bij bent. Ik hoop dat het deze keer voor iets langer zal zijn dan de vorige termijn.

Wat het woonbeleid betreft, ziet het Vlaams Blok geen graten in het snel ter beschikking stellen van betaalbare bouwkavels. Ook de voorwaarde dat bij het aansnijden van nieuwe verkavelingen moet worden gestreefd naar een brede en betere sociale mix, is een element dat was opgenomen in ons eigen verkiezingsprogramma. Het is dan ook een van de lichtpuntjes in uw regeerakkoord.

Aan de bouwgrondvoorstellen hangt evenwel een prijskaartje, namelijk de derving van schenkingsrechten en successierechten bij de inbreng van kavels in een woonbevak. Aan de mate waarin deze kost ernstig zal worden begroot, zullen we kunnen afleiden hoe ernstig de kandidaat-regeringsploeg het met haar eigen voorstellen meent.

De uitbreiding van het stelsel van verhuursubsidies en verhuissubsidies zal in onze partij ook geen tegenstander vinden. Alweer een lichtpuntje, mijnheer Denys. Opdat dit verhaal niet vrijblijvend zou zijn, moet echter ook hier ernstig en eerlijk begrotingswerk tegenover staan. Hetzelfde geldt trouwens voor het renovatiebeleid.

Wat de sociale huisvesting betreft, is het Vlaams Blok geen tegenstander van het kooprecht van de sociale huurder. Toch blijkt uit onze eigen ervaring dat er in deze sector belangrijker noden zijn. Deze regering zou dan ook de uitgesproken ambitie moeten hebben om de wachtlijst in te korten. In het regeerakkoord is die ambitie niet opgenomen.

Penris

We zullen u dan ook beoordelen op het aantal kandidaten dat van de wachtlijst is verdwenen.

Er is ook nood aan een nieuw socialehuurbesluit. De vorige regering heeft daar nooit echt werk van gemaakt. Als deze regering dat ook niet doet, zullen wij zelf initiatieven nemen. We leggen vandaag nog een eigen socialehuurdecreet neer waarin we tegemoetkomen aan een aantal belangrijke verwachtingen en verzuchtingen van de sociale huurders. Het probleem van de rationele bezetting, het probleem van de huurders met een hogere inkomenscoëfficiënt, het beperken van de stijging van de huurprijzen in de sector, het probleem van de sociale mix en het sanctioneren van overlast zullen wezenlijke elementen zijn binnen ons woondecreet.

In verband met de permanente bewoning in de weekendverblijven blijft de tekst van het regeerakkoord bewust vaag. Volgens ons is het echter uw bedoeling deze vorm van bewoning eveneens te doen uitdoven. Het Vlaams Blok zal zich hiertegen blijven verzetten.

Over de aanpak van de huisjesmelkerij lezen we dat deze nieuwe ploeg de wooninspectie wil versterken. Wij zijn daar geen tegenstander van. U moet echter wel goed weten dat er tegenover het opsporen van huisjesmelkerij uiteraard een vervolgingsbeleid moet staan, wil die opsporing ook effectieve gevolgen hebben. De burgemeester van Antwerpen is hier in ons midden. Hij weet dat er terzake in zijn stad, in mijn stad, in onze stad ernstige inspanningen worden geleverd. Als de opsporingen echter geen juridisch gevolg krijgen, dan blijft het een gratuit verhaal. We zouden ervoor moeten kunnen zorgen dat de federale overheid en de Waalse justitieminister er effectief voor zorgen dat de betrapte huisjesmelkers voor de rechtbank worden gebracht. Het mag niet bij een Antwerps verhaal blijven waarbij maar één of twee effectieve veroordelingen werden uitgesproken.

Over het inburgeringsbeleid heeft de heer Dewinter het al gehad. Ik ga dan ook meteen over naar het volgende punt, namelijk de lokale besturen. Mijnheer de minister, het is opvallend te moeten vaststellen dat de oude provincies er in uw regeerakkoord helemaal opnieuw staan. Ik heb zo het

vermoeden dat CD&V hier de hand in heeft gehad. Voor ons niet gelaten, ware het niet dat de regering anno 2004 een modernere bestuursorganisatie had kunnen invoeren. We denken daarbij aan ons eigen voorstel van regiodecreet. We zullen het tijdens deze legislatuur trouwens opnieuw indienen, al was het maar om het kerntakendebat eindelijk eens ten gronde en voor altijd te beslechten.

Mogelijk wil de regering de bespreking van het voor juli 2005 aangekondigde gemeente- en provinciedecreet gebruiken om het kerntakendebat op gang te trekken. Het is evenwel jammer dat het regeerakkoord net op dit punt vaag blijft. De wezenlijke inhoud van het zeer belangrijke ontwerp van gemeentedecreet kennen we niet. Wat zal de rol zijn van - ik noem maar wat - de districten in grote steden? Wat zullen we doen met de verkiezingen van de burgemeester? Zal de burgemeester, zoals sommigen hebben aangekondigd, rechtstreeks worden verkozen dankzij het door u voor juli 2005 aangekondigde gemeentedecreet? Mijnheer de minister-president, mochten er binnen uw meerderheid niet voldoende stemmen worden gevonden om dat onderdeel te realiseren, dan is het Vlaams Blok bereid om voor een wisselmeerderheid te zorgen.

Wat het hoofdstuk 'regelgeving en administratie' betreft, kunnen we u zeggen dat de opgenomen opties grotendeels overeenstemmen met ons eigen verkiezingsprogramma. Mijnheer Denys, dat is alweer een lichtpuntje. In het bijzonder het invoeren van de overlasttaks, iets waartegen u zich de afgelopen legislatuur met hand en tand tegen hebt verzet, is voor ons een zeer goede zaak.

Ik ga nu over tot de beleidsdomeinen 'mobiliteit en havens'. Ik begin met minister Van Brempt. Mevrouw de minister, u kent misschien het Spartacusconcept, maar ik ken dat niet. Ik heb vandaag op de zoekrobot Google gezocht wat het concept inhoudt. Ik heb het niet gevonden. U weet blijkbaar wel waarover het gaat.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de voorzitter, ik had de vraag wel aan minister Van Brempt gesteld, want zij is bevoegd voor Mobiliteit.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Penris, ik was de afgelopen 5 jaar voogdijminister van de LRM. Ik ben dat opnieuw. Ik heb dus recht van spreken. Spartacus is een concept voor openbaar vervoer en voor het verbeteren van de mobiliteit in de provincie Limburg dat in opdracht van de LRM en Lisom werd uitgewerkt. Het wordt ook geïmplementeerd.

De heer Jan Penris : Voilà. Minister Van Brempt heeft goed geantwoord. (*Gelach*)

Mobiliteit wordt een interessante en een dikke portefeuille, zeker als u alles wilt realiseren wat in het regeerakkoord wordt voorgesteld. Ook in het mobiliteitshoofdstuk vinden we een aantal positieve elementen. Vooral inzake de bijzondere aandacht voor de verkeersveiligheid en de voorzichtige ambitie om het hele verkeersbeleid te regionaliseren zult u in ons medestanders vinden. Het uitbouwen van de basismobiliteit zal bijkomende budgettaire inspanningen vergen, en bij de eerste begrotingsbesprekingen zullen we de ernst van het voornemen reeds aan de concrete cijfers kunnen toetsen.

Ook inzake het voornemen om zogenaamde ontbrekende schakels in het verkeersnet weg te werken, zal de begroting snel opheldering kunnen brengen. Het idee van de invoering van een wegvignet komt ook uit het verkiezingsprogramma van het Vlaams Blok. Het is echter jammer dat de regering minder ambitieus is en spreekt van 'streven' en 'onderzoeken'.

Inzake spoorverkeer legt de tekst van het regeerakkoord - op een enkel detail na - de juiste accenten. Wel moet nog opheldering worden verkregen over het gebruik van de meervoudsvorm als het over Gewestelijke Expresnetten gaat.

Dan ga ik nu even in op de bevoegdheden van minister Peeters. Mijnheer Peeters, ik ken 'u nie zo'. Ik ken Unizo wel, maar u niet zo persoonlijk. (*Gelach*)

Ik zal u beter leren kennen en ik hoop dat die kennisgeving zal meevallen. U hebt in elk geval een interessante portefeuille. U bent onder andere minister van Havens. Ik denk dat het voor het eerst is dat we daar specifiek een minister voor hebben. Houden zo !

Bijzonder verheugd is het Vlaams Blok over de radicale keuze voor de regionale luchthavens, in het bijzonder die van Deurne. Ook hier moet worden gewaakt over de daadwerkelijke uitvoering van de goede voornemens, wat in het verleden wel eens anders was. We zetten de teller echter op nul en geven u het voordeel van de twijfel.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik moet u teleurstellen, mijnheer Penris : we zetten de teller niet op nul. In het regeerakkoord staat dat we de beslissing van de vorige Vlaamse regering correct zullen uitvoeren.

De heer Jan Penris : We moeten elkaar geen Liesbeth noemen, mijnheer de minister. In 1995 wisten we al na een interessante studie die werd opgeleverd door voormalig minister Sauwens, dat we moesten doen wat we nu zullen doen. We hebben 5 jaar gewacht. Het wordt nu de hoogste tijd.

Inzake havenbeleid hebben we onze vragen bij het voornemen om bij het beheer van de Antwerpse haven een substantiële inbreng van het Waasland te garanderen. Minister Peeters, u kunt in september terugkomen om dat nader te verklaren. Verder betreuren we de minimalistische optie van de regering inzake het Scheldedossier. Terwijl de scheepvaartwereld aanstuurt op een verdieping tot 16 meter, volstaat voor de pentatite een voorzichtige vraag naar een verdieping tot 13,1 meter. Er wordt een generatie containerschepen in de vaart gebracht die met 14 meter niet toekomen en de allernieuwste containerschepen zullen een diepgang van 16 meter vragen. Ik had van deze regering op dat vlak meer ambitie verwacht.

Het is ook jammer dat er geen enkel ernstig engagement is inzake de tweede sluis in de Waaslandhaven en het weghalen van de Visartsluis in Zeebrugge. Er wordt alweer enkel maar gesproken van 'onderzoeken'. Over een degelijke binnenwaterontsluiting van Zeebrugge wordt helemaal niet gesproken.

We zullen constructief zijn waar het kan, maar ook hard en consequent waar het moet. We zullen het inhoudelijke debat niet uit de weg gaan, voor zover we daar de gelegenheid toe krijgen.

De heer André Denys : U moet dan wel consequent zijn. U pleit voor de haven van Antwerpen, terwijl de heer Wymeersch dikwijls het tegenovergestelde doet.

De heer Jan Penris : We zullen meer dan constructief zijn. (*Applaus bij het Vlaams Blok*)

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, leden van de regering, collega's, ik zal een stuk van mijn betoog inkorten, maar niet omdat het een onderwerp betreft dat collega Penris al behandelde. Troost u mijnheer Denys, zoals men in het verleden dikwijls zout trachtte te strooien in een wonde die er niet was, stel ik hier dat wij in de fractie altijd op dezelfde golflengte hebben gezeten, hetzelfde standpunt hebben verdedigd en hetzelfde stemgedrag aangehouden. Graag of niet graag, dat is de realiteit.

Ik wil het even over landbouw hebben, een thema dat ons beiden danig interesseert. Economie en werkgelegenheid staan zeer terecht hoog op de agenda van de nieuwe Vlaamse regering. Er zijn tussen de twee verkiezingen door een aantal opmerkelijke transfers gerealiseerd in uw ploeg. U hebt een spits vervangen en uit een andere competitie een andere spits ingebracht. Economie federaal wordt economie Vlaams. U hebt ook een buitenlandse speler aangetrokken, dat alles om het ondernemerschap en de werkgelegenheid in Vlaanderen op een hoger peil te brengen. Wie zijn wij om daar tegen gekant te zijn ? Uiteraard is het Vlaams Parlement alsook de heel Vlaamse bevolking hier vragende partij. U treft daar een aantal maatregelen voor. Ik heb bij de voorbereiding van de bespreking van het regeerakkoord even gekeken of er ook kritieken waren van een aantal belangengroepen in Vlaanderen.

Ik heb mij beperkt tot de kritiek van Unizo. Ik heb het over Unizo op 20 juli toen er nog geen sprake was van een bepaalde transfer. Unizo, onder de bevoegdheid van de toenmalige afgevaardigdenbestuurder, ziet vier goede punten : een soepeler vergunningsbeleid, een administratieve vereenvoudiging, 7.000 hectare extra bedrijventerreinen, een specifieke lening voor goedkoop kapitaal aan KMO's en een globaal pact met de gemeenten.

Het globaal pact met de gemeenten is toch erg vrijblijvend. U weet dat Vlaamse steden en gemeenten worden geconfronteerd met een vijftigtal verschillende relevante KMO-belastingen op stedelijk en gemeentelijk vlak. Op dit ogenblik is er nog geen sprake van dat deze belastingen worden afgeschaft. Over de financiële compensatie van de Vlaamse overheid naar de steden en gemeenten en over de afschaffing van deze pestbelastingen bestaat absoluut geen duidelijkheid.

U mag niet vervallen in het parse verhaal van de vorige regering. Steeds meer taken werden naar de gemeenten doorgeschoven zonder dat er de nodige financiële middelen tegenover stonden. Unizo haalde vier goede punten aan. Er zijn er nog drie die deze organisatie ook als goed bestempelt. Zo is er nog bijvoorbeeld de gedeeltelijke fiscale aftrekbaarheid van de milieuheffing. In de campagne bepleitte CD&V nochtans een volledige aftrekbaarheid. Verder zijn er de regionalisering van de wet op grote handelsondernemingen en meer Vlaamse sociaal-economische hefboomen.

Wij weten dat daar het schoentje wringt. Het zijn mooie beloften en goede intenties, maar van deze maatregelen zal immers geen werk kunnen worden gemaakt. Ik herinner hier aan een uitspraak een week geleden van Elio Di Rupo. Toen ter sprake kwam dat er Vlaamse verzuchtingen waren op het communautaire vlak, stelde hij dat er absoluut niet over mocht worden gesproken, dat het nu tijd was om op vakantie te gaan en dat Vlaanderen met zijn communautaire verzuchtingen maar moest rusten. Wallonië is hier vragende partij, en ik vrees dat de minister-president met zijn verzuchtingen in de kou zal blijven staan.

Minpunten zijn er volgens Unizo ook. De EU-fondsen moeten automatisch kunnen rekenen op Vlaamse cofinanciering. Dat staat niet in het regeerakkoord. De opvolging in familiebedrijven en de soepele reglementering van schenkings- en successierechten van ondernemingen staan er volgens hem niet in. Er wordt te weinig aandacht opgebracht voor de prioriteiten inzake opleiding en vorming van de KMO's. Sociale clausules in overheidsopdrachten zijn voor Unizo onaanvaardbaar. Ze vragen KMO's vrij te stellen van nieuwe energieheffingen. Dat staat evenmin in het regeerakkoord. Er is evenmin in een verlaging van de vennootschapsbelasting voorzien. Er zijn dus vier

Wymeersch

goede zaken, drie in naam goed die echter niet realiseerbaar zijn, en zes slechte zaken. Vandaag is de vroegere afgevaardigd bestuurder van Unizo houder van een zeer belangrijke portefeuille in de Vlaamse regering. Unizo zelf is echter niet onverdeeld gelukkig, en dan druk ik me erg zacht uit.

In het luikje tewerkstelling is geen sprake meer van de regionalisering van het werkloosheidsbudget. Eind juni veroorzaakte huidig minister Vandebroucke nochtans een storm van protest in eigen rangen en daarbuiten tegen zijn voorstel om dat budget te regionaliseren. Hij zei toen dat een perspectief op een grondige staatshervorming zijn voorwaarde is om naar de Vlaamse regering over te stappen. Ik citeer uit *De Tijd*: 'Het gaat mij niet om de centen, maar om de aanwending ervan. Vlaanderen en Wallonië leggen nu eenmaal andere accenten.' Hij heeft andermaal gelijk. Velen reageerden enthousiast op zijn woorden. Voka beklemtoonde dat de arbeidsmarkten van Vlaanderen en Wallonië fundamenteel verschillen.

Ik feliciteer en bedank minister Vandebroucke omdat hij – wellicht onbewust – een voorstel van het Vlaams Blok heeft overgenomen. In februari 2002 heeft onze fractie bij monde van de heer Van Goethem een resolutie in die zin ingediend. Dat was natuurlijk onbespreekbaar voor alle goedmenende, weldenkende en democratische partijen. De discussie duurde vijf minuten. Er is echter licht aan het eind van de tunnel. De minister heeft het licht gezien, en wij zullen zien wat we zullen zien. Om de werkzaamheidsgraad te verhogen stelt men een aantal lastenverlagingen voor. Die hebben vooral tot doel om vanaf 2007 een aantal werkloosheidsvallen weg te werken. Dat is te laat en te weinig, maar uiteraard beter dan niets.

Wat de landbouw betreft, had ik niet verwacht u hier als minister van Landbouw te zien. Niet de vorige maar de minister daarvoor heeft het eerlijk gezegd niet slecht gedaan. Hij combineerde de bevoegdheid met economie, en dat lijkt ons logisch. Vandaag is de minister-president ook minister van Landbouw. Eerst dacht ik dat dit was omdat hij een geit heeft. Er is echter een logischer reden: hij zetelt in de politieke raad van de Boerenbond, en heeft dus enige affiniteit met de sector.

Het pleit voor de minister-president dat hij van de landbouw een prioriteit wil maken. Nooit is in een Vlaams regeerakkoord zoveel aandacht besteed aan landbouw: meer dan één bladzijde. Hij wil er werk van maken.

U wilt er dus blijkbaar werk van maken. Ik had echter toch graag wat continuïteit gezien, en zag landbouw dus liever samen met economie in een globaal pakket, omdat landbouw nu eenmaal onlosmakelijk verbonden is met heel het economische weefsel in Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys: Ik heb een andere mening dan de heer Wymeersch. Ik ben hier misschien de enige, maar ik vond de combinatie van Landbouw en Milieu wel geslaagd. Ik zou van deze gelegenheid gebruik willen maken om te vragen tot wiens bevoegdheid het Mestactieplan behoort.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer Denys, u zit in de meerderheid. Als u als lid van de meerderheid niet weet onder welke minister een bepaalde bevoegdheid valt, dan stel ik me daar toch vragen bij. Weet u dan absoluut van niets meer, wilt u dan overal buitengehouden worden? (*Gelach bij het Vlaams Blok*)

De heer André Denys: Mijnheer Wymeersch, ik moet toch even iets zeggen. Vanmorgen zei uw kopman, de heer Dewinter, dat de verzuiling terug was in de persoon van minister Peeters. Als ik u echter hoor citeren, dan citeert u enkel uit de bijbel van Unizo, de bijbel van Voka en straks waarschijnlijk nog uit de bijbel van de Boerenbond. Ik wil u vragen om eens te citeren uit de bijbel van het Vlaams Blok.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer Denys, ik hoop voor u dat u dadelijk van de minister-president enige duidelijkheid zult krijgen over de minister die bevoegd is voor het Mestactieplan. Mijnheer de minister-president, als Vlaams minister van Landbouw zult u in de toekomst steeds aan het handje van de federale minister van Landbouw naar de Europese landbouwtop moeten gaan, alternerend met uw Waalse collega. Jullie zullen om beurt mogen gaan. U moet ervoor zorgen dat er een stoel onbezet is, anders hebt u geen plaats, zoals voormalig minister van Landbouw,

Wymeersch

mevrouw Dua, ooit eens heeft meegemaakt. U moet erover waken dat u inderdaad een zitplaats hebt op die landbouwtop.

Ik wil u nu al verwittigen : u gaat zeer snel een toch niet onbelangrijk dossier voor Vlaanderen, namelijk het suikerdossier, op uw boterham krijgen. Ik bedoel dat dan in figuurlijke zin, letterlijk is het niet zo onsmakelijk maar figuurlijk zou dit wel eens een zeer onsmakelijk dossier kunnen worden voor onze Vlaamse suikerboeren. Ik hoop dat u daarin de gepaste maatregelen zult nemen en de gepaste standpunten zult innemen.

Ik rond stilaan af. De afgelopen vijf jaar hebben de VLD-fractie en de CD&V-fractie eigenlijk oorlog gevoerd om de hand van de bewoners van het platteland. De strijd is uitgemond in de fameuze betoging van Gent, die de mensen van Groen! zich zeker nog zullen herinneren. De heer Van Rompuy was daar toen, de heer Denys was erbij, en wij waren daar uiteraard ook bij. Ik laat het aan u over om te bepalen wie uiteindelijk de hand van het platteland heeft gewonnen.

Dan moet er me toch iets van het hart. Er zitten heel goede intenties, heel goede verklaringen en zeer goede nota's in deze regeerverklaring, maar op het ogenblik dat men iets wil doen voor het platteland, dan haalt men er een bepaald dossier specifiek uit, namelijk het integraal waterbeheer. Daarover zegt deze regeerverklaring expliciet dat het volledig wordt uitgevoerd zoals het nu op tafel ligt en zoals het is goedgekeurd. Ik wil kort de heer Matthijs citeren, die vorige legislatuur verklaarde waarom CD&V tegen dat decreet heeft geageerd en gestemd, terwijl ze het nu wel loyaal volledig zal helpen uitvoeren.

De voorzitter : De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer Wymeersch, dan moet u de paragraaf wel volledig lezen, want er is een stuk aan toegevoegd, waarin staat dat de uitvoeringsbesluiten zullen worden goedgekeurd. In die uitvoeringsbesluiten zijn bepaalde wijzigingen voorzien.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Matthijs, als ik het goed begrijp, legt u zich neer bij het decreet,

maar zult u onderhandelen over de uitvoeringsbesluiten.

De heer Erik Matthijs : De nodige correcties zullen worden aangebracht.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Matthijs, ik zal hier niet uit de Handelingen citeren. Mijn fractie zal er nauwgezet op toezien dat de uitvoeringsbesluiten tegemoetkomen aan de kritiek die mijn fractie en uzelf bij de behandeling van dit decreet hebben geuit.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer Wymeersch, ik heb er geen probleem mee dat u de Handelingen citeert. Ik weet goed wat ik heb gezegd.

De heer Frans Wymeersch : De heer Van Looy, die hier momenteel niet meer is, heeft er steeds voor gepleit dat elk landbouwgerelateerd voorstel of ontwerp van decreet een zekere landbouwtoets zou moeten doorstaan. Ik kan in dit verband heel wat citaten uit de Handelingen opdiepen. De heer Denys heeft zelfs ooit voor het invoeren van een landbouweffectenrapport gepleit. Deze door hem gelanceerde idee is daarna door de CD&V-fractie overgenomen en wordt ook door mijn fractie volledig gesteund (*Opmerkingen van de heer André Denys*)

We hoeven het hier niet over een landbouweffectenrapport te hebben. Laten we ons tot een landbouwtoets beperken. Ik zie in het Vlaams regeerakkoord nergens een verwijzing naar die landbouwtoets. Dit is nochtans zeer belangrijk.

Ondanks het feit dat de nieuwe Vlaamse regering blijkbaar iets voor de Vlaamse landbouw wil doen, ademt het Vlaams regeerakkoord nog steeds een waas uit die naar de heroriëntering van de Vlaamse landbouw neigt. Onzes inziens blijkt uit het Vlaams regeerakkoord dat de Vlaamse landbouw geen expansiemogelijkheden meer zal hebben.

De voorzitter : Mijnheer Wymeersch, mag ik u vragen om af te ronden ? U hebt uw spreektijd reeds ruim overschreden.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, ik tracht hier een inhoudelijk debat te voeren.

Hoewel CD&V en de VLD deel uitmaken van de nieuwe Vlaamse regering, hangt over de nieuwe

Wymeersch

Vlaamse meerderheid nog steeds de geest van Groen!. Landbouw is meer dan enkel het platteland. De landbouw moet geen deel van het plattelandsbeleid uitmaken. Het moet er de motor en de kapstok van vormen. De landbouw moet in Vlaanderen en daarbuiten de mogelijkheid krijgen om zich in de toekomst volledig te ontplooiën.

Het Vlaams regeerakkoord omvat een aantal zeer goede intenties inzake economie en tewerkstelling. Zelfs inzake landbouw en ruimtelijke ordening bevat het goede verzuchtingen. Het is evenwel wazig en wollig geformuleerd. We wachten op de effectieve gegevens en op de ingediende ontwerpen en voorstellen van decreet om de nieuwe Vlaamse meerderheid en haar regering op de juiste merites te beoordelen. (*Applaus bij het Vlaams Blok*)

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, de verkiezingen liggen 40 dagen achter ons. Zij die een of andere religieuze achtergrond hebben, weten wat een periode van 40 dagen inhoudt. Op 40 dagen tijd kun je nadenken, je heroriënteren, nieuwe inspiratie zoeken en nieuwe relaties aangaan. Die nieuwe relaties worden nu aangegaan. Ik denk dat iedereen ervan overtuigd is dat het misschien niet met grote liefde gebeurt, en ik wil u ook niet verhelten dat er in het begin enige onzekerheid was. Toen ik voor de eerste maal de nota van de informateur doornam, was ik een beetje ongerust over het hoofdstuk 'Leefmilieu', maar wat nu te lezen is, is verdedigbaar.

Het is misschien een verstandshuwelijk, maar dit leidt meestal tot goede contracten en afspraken, tot contracten die realistisch, berekend en haalbaar zijn en dus ook tot resultaat leiden. Als ik dit regeerakkoord lees, en ik weet dat alles goed is becijferd en uitgerekend, komt het misschien niet bevlogen over, maar het is wel realistisch, haalbaar en de moeite waard.

Mijnheer de minister-president, het regeerakkoord is ook inspirerend. Ik wil stilstaan bij het hoofdstuk 'Onderwijs'. Als ik dit lees, vind ik het erg enthousiasmerend. Het is een voorbeeld van de zinvolheid van het parlementair werk. De heer Martens heeft er al naar verwezen, in het hoofd-

stuk 'Onderwijs' staan heel veel zaken waarvoor de voorbije jaren ideeën zijn ontwikkeld. Ik heb het dan niet enkel over de financiering, maar ook over de vrijekeuzeschool en over de noodzaak van de opleiding van islamleraren. Die zaken zijn de voorbije jaren ontsproten uit het parlement, en zijn nu terug te vinden in het regeerakkoord. Werken in een parlement kan zinvol zijn. Het is misschien niet dadelijk concreetiseerbaar, maar op termijn werkt het wel en is het terug te vinden in regeerakkoorden.

Wat op het vlak van onderwijs vooral terug te vinden is in het regeerakkoord, en waarvoor bepaalde groepen tijdens vorige parlementaire besprekingen al aanzetten hebben gegeven, is de ruime interpretatie van het begrip gelijke kansen. Gelijke kansen wordt het uitgangspunt voor alle beleidslijnen in het onderwijs.

Als we het over gelijke kansen hebben, hebben we het natuurlijk over toegang. Voor heel wat jongeren is de gelijke toegang al juridisch gerealiseerd, maar in de feiten nog niet, omdat bijvoorbeeld de kostprijs een rem is om toegang te hebben tot bepaalde scholen. Het is belangrijk dat de kosteloosheid van het basisonderwijs is opgenomen, al stond dit al lang in de wet. Kosteloosheid van het basisonderwijs wordt geleidelijk ingevoerd, omwille van de budgettaire ruimte waarover we beschikken.

Nog belangrijker dan de kosteloosheid is het plaatsen van een rem op de uitgaven voor ouders in het secundair onderwijs. Het is bedroevend te moeten vaststellen dat het duurste secundair onderwijs het technisch en beroepsonderwijs is, terwijl daar net de jongeren zitten uit de economisch en sociaal zwakste milieus. Als we dit kunnen uitvoeren, zetten we een belangrijke stap vooruit. Dit is misschien sneller haalbaar, omdat scholen met inventiviteit en creativiteit de kostprijs kunnen drukken.

Ik geef als voorbeeld, zoals ook tijdens de vorige legislatuur enkele keren werd aangehaald, de mesen die leerlingen in het derde middelbaar moeten kopen als ze voor slager studeren. In de meeste scholen moet je dit cash betalen bij het begin van het schooljaar. We kunnen de kostprijs spreiden over 4 jaar, en een afbetalingsmechanisme inbouwen. Met meer middelen, maar ook met creativiteit

Sannen

in de scholen kunnen we de maximumuitgaven voor ouders plafonneren.

Een ander belangrijk element, en misschien nog veel belangrijker dan de toegang tot het onderwijs in het kader van gelijke kansen, is ervoor zorgen dat het leerproces zelf voldoende aandacht krijgt. We stellen vast dat in het secundair onderwijs nog altijd heel wat jongeren ongekwalficeerd uitstromen. Schoolmoeheid en verkeerde oriëntatie zijn er de oorzaak van.

In het regeerakkoord was ik vooral gecharmeerd door het stuk over gelijke kansen, namelijk over de aandacht voor de oriëntering van allochtonen in het secundair onderwijs. Ik heb het niet alleen over het feit dat allochtonen veel te gemakkelijk in het beroeps- en technisch onderwijs terechtkomen. Je zou eens moeten nagaan hoeveel allochtone jongens terechtkomen in kantoor, winkel en handel en niet in de nijverheidsrichtingen van het technisch onderwijs waar er een grote behoefte is. Dit heeft ook te maken met een oriëntatiebeleid waarop we correcties moeten realiseren.

Een ander belangrijk element is de herwaardering van het TSO en het BSO, we spreken er allemaal over. Voor het eerst wordt er geschreven dat de mogelijkheid moet worden gecreëerd voor scholen om de beschotten te verkleinen. Ik wil er een element aan toevoegen, namelijk iets wat ik niet dadelijk terugvind maar wat al lang in voorbereiding is en waarvan ik ervan uit ga dat het automatisch is meegenomen, namelijk de modularisering van het beroeps- en het technisch onderwijs. Men heeft er al stappen in gezet en we moeten stappen blijven zetten. Willen we de ongekwalficeerdheid van jongeren tegengaan, dan moeten we de modularisering doorzetten. Ik ben ervan overtuigd dat dit een onderdeel is dat men wil opnemen in het beleid.

De voorzitter : Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke : In onze interpretatie van het regeerakkoord is er op zijn minst een impliciete verwijzing door de verwijzing naar het rapport 'Accent op talent'. Het is een van de elementen van dat rapport dat u waarschijnlijk beter

kent dan iedereen hier aanwezig. De idee is dat je dit van onderaan projectgewijs moet laten groeien.

De heer Ludo Sannen : Daar ben ik het volledig mee eens. De voorbeelden van modularisering en van het terugdringen van de beschotten, kan je niet vanuit een centralistische visie benaderen, maar veeleer vanuit de vrijheid die aan scholen en leraren wordt gegeven. Het is een ontzettend belangrijk element om dingen te doen slagen en ze zeker niet als bedreigend te laten overkomen.

Een ander element is het belang van het zich welbevinden.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer de voorzitter, ik heb met aandacht geluisterd naar de heer Sannen en naar minister Vandenbroucke, die verwijst naar 'Accent op talent'. Ik wil er de nadruk op leggen dat 'Accent op talent' niet alleen relevant is voor het beroeps- en technisch onderwijs. Dat was het uitgangspunt. Ik beveel u de laatste hoofdstukken aan waar men de synthese geeft, en de operationalisering waar het gaat over anders kiezen, anders werken, anders leren. U zult merken dat het relevant is voor het hele onderwijs. Het alleen focussen op het beroeps- en technisch onderwijs is een vorm van bewustzijnsverenging waarmee u dat onderwijs niet dient. De problematiek van de cascade stelt zich niet alleen daar, maar stelt zich ook in het ASO dat de neiging vertoont in een soort van zelfgenoegzaamheid te leven dat het een bepaald mediaal niveau kan blijven ontwikkelen. Wie daaronder zit, tuimelt, want hij heeft nog een terugvalpositie. Men moet de komende jaren juist een grote inspanning leveren, ook uit respect voor het beroeps- en technisch onderwijs, om de zwakkeren in het ASO de aandacht, de zorg, de begeleiding, de bemoediging te geven die ze op dat niveau ook nodig hebben, als iemands talenten zich daar zouden situeren.

Mijnheer Sannen, u spreekt terecht over gelijke kansen, daar staan we voor 150 percent achter; we verschillen zeker niet van mening aangaande de principiële benadering. Ik wil wijzen op een belangrijk punt van het regeerakkoord, namelijk de aandacht voor deopvoedingsondersteuning. Men mag niet alles verwachten van de school en de leerkrachten, ook als ze beter omkaderd zijn, ze meer

Martens

uren zorgverbreding hebben en de professionaliteit versterkt is. Ze zullen niet slagen als er geen pendant is in het thuismilieu. Dan krijgt men verhalen die tegen 's avonds uit de gedragingen van de jonge mensen worden weggeveegd omdat ze daar geen spiegelbeeld vinden van de normen en vaardigheden die in de scholen worden opgebouwd. Ik wil de regering oproepen om vanuit de kruising tussen welzijn en onderwijs, via gezinsbeleid, te proberen een opvoedingsondersteuning op een structurele basis uit te werken zodat de groep van kwetsbare ouders dat pedagogisch verhaal mee voluit kan schrijven. Dat is niet alleen wat vroeger zat in het schoolopbouwwerk, maar een soort herinterpretering en verbreding ervan.

De heer Ludo Sannen : Ik kan dat alleen maar ondersteunen.

Dit regeerakkoord bevat een duidelijke garantie tegenover ouders en jongeren alles in het werk zal worden gesteld om iedereen alle kansen te geven om de talenten waarover hij of zij beschikt ten volle te realiseren. Het is bijna een nieuw onderwijspact. Belangrijk en vernieuwend terzake is wat het regeerakkoord zegt over de financiering. Natuurlijk waren we het er allemaal over eens dat er een gelijke financiering moest zijn voor kinderen met dezelfde noden. Maar tot op heden hadden we het bijna uitsluitend over de werkingsmiddelen. In dit regeerakkoord staat dat we niet alleen de werkingsmiddelen, maar ook de omkadering zullen invullen vanuit die filosofie. Dat is een belangrijke ommekeer, een belangrijke verworvenheid. We hebben daarover reeds eerder van gedachten gewisseld, maar eindelijk staat dit letterlijk in een tekst. Dat nieuwe financieringsmechanisme is de garantie om onderwijs te realiseren waarin iedereen alle kansen krijgt om zich te ontwikkelen tot een volwaardige persoon in onze samenleving.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer Sannen, zoals u zelf goed weet, was er een werkgroep inzake de financiering van het onderwijs in het kader van de rondetafelconferentie. Die werkgroep heeft een aantal conclusies getrokken. Als voorzitter bent u beter dan wie ook geplaatst om te weten wat die conclusies waren.

In de vorige zittingsperiode is de regering er echter niet toe gekomen om die conclusies uit te voeren. Wellicht kunnen budgettaire omstandigheden dit deels verklaren. Dit moet worden voortgezet. In die zin zijn we erfgenamen van een verhaal dat voorheen is begonnen en nu hopelijk realiteit zal worden. Dit zal mee de geloofwaardigheid van deze regering bepalen.

De heer Ludo Sannen : Jongeren die in het onderwijs gelijke kansen hebben en met een gelijk diploma uit dat onderwijs komen, blijken toch niet altijd gelijke kansen te hebben op de arbeidsmarkt. Ook daar zijn er nog vormen van ongelijkheid. Daarom vind ik het ontzettend belangrijk dat in deze regering de bevoegdheden inzake onderwijs, vorming en werk onder één minister vallen.

Ik wil er echter voor waarschuwen te spreken over een 'minister voor opleiding', zoals ik las in een bepaalde krant. Ik heb echter vertrouwen in de intenties van de minister van Onderwijs. Maar in dat geval herleidt men het onderwijs tot louter en alleen een toeleveringsmechanisme voor de arbeidsmarkt. Dat is het niet. Het is wel belangrijk dat er genoeg connecties zijn tussen het onderwijs en de arbeidswereld. Het is absurd dat jongeren, als ze op 18 jaar ongekwalificeerd uitstromen uit het secundair onderwijs, een VDAB-opleiding moeten volgen om toch enige oriëntatie te vinden. Vaak komt dit neer op een dubbel aanwenden van middelen. Als we in de toekomst in staat zijn die verbindingen tussen VDAB en onderwijs, bijvoorbeeld tussen VDAB-opleidingen en CVO-opleidingen, beter op elkaar af te stemmen en de middelen efficiënter kunnen inzetten, dan kunnen we veel bereiken zonder dat dit veel bijkomende middelen vergt. Die mogelijkheid wordt nu gecreëerd doordat de verantwoordelijkheid in handen van één minister is. De problemen inzake alternerend leren zijn bijvoorbeeld ontzettend groot. Wij moeten jongeren die in dit systeem van alternerend leren willen terecht komen plaatsen kunnen geven op de arbeidsvloer, opdat ze daar de nodige ervaring kunnen opdoen.

Maar we mogen nog zoveel mogelijk mooie dingen uittekenen, we mogen nog de juiste structuren uittekenen en daar voldoende middelen tegenover plaatsen, bij onderwijs is vooral de juiste personeelsinzet cruciaal. Er moet waardering zijn voor

Sannen

de leraar, die opnieuw moet worden aangesproken op zijn leerkracht zijn, en die minder moet worden belast met allerlei dingen die niet direct met zijn opdracht te maken hebben. (*Opmerkingen van het Vlaams Blok*)

Daar moeten we werk van maken, want al deze dingen worden pas mogelijk als de leraren op de juiste manier worden ingezet en gemotiveerd. Geef hun dus ruimte en vrijheid, zodat ze hun opdracht kunnen uitvoeren in overeenstemming met hun mogelijkheden en kansen.

Mijnheer de minister-president, de architecten hebben hun werk gedaan en de plannen zijn gemaakt. Nu moet er gebouwd worden. Dit is ongetwijfeld een beloftevolle ploeg met bekwame ministers in wie we het volste vertrouwen hebben. Toch wil ik me aansluiten bij de bedenking van mijn collega van Spirit.

Het is in het Vlaams Parlement de traditie dat de parlementsleden zich bezighouden met de controle van de regering, met het stimuleren van de uitvoering van het regeerakkoord, en met het volgen en bevragen daarvan, maar het is tevens de traditie dat het parlement wordt uitgenodigd om samen met de ministers na te denken over het beleid en de decreten die moeten worden gemaakt en om actief te participeren. Ik zou willen dat die traditie overeind blijft. Ik leg daar de nadruk op omdat er weinig ministers zijn met parlementaire ervaring.

Mijnheer de minister-president, we geven u het volste vertrouwen, en we zijn ervan overtuigd dat u ook ten volle uw verantwoordelijkheid zult opnemen. Geef het parlement ook voldoende vertrouwen, en dan zal het ook zijn verantwoordelijkheid nemen, zodat we in de komende 5 jaar belangrijke stappen kunnen zetten naar een duurzame, kwaliteitsvolle en solidaire samenleving waarin elke Vlaming alle kansen krijgt. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, leden van de regering, collega's, 'Vertrouwen geven, verantwoordelijkheid nemen' zo luidt de

titel van het Vlaams regeerakkoord 2004-2009. Het zal intussen wel duidelijk zijn dat de N-VA bereid is die verantwoordelijkheid te nemen. Het verheugt me trouwens dat ik nu voor het eerst op deze tribune officieel als N-VA'er kan en mag spreken.

We zijn al een tijd aan het debatteren, en iedereen heeft zo zijn waarheid, maar steeds meer hoor ik ook van de oppositie dat ze lichtjes ziet in dit regeerakkoord. Dat er anderzijds van de regeringspartijen een aantal kritische bemerkingen komen, hoort ook zo. Toen enkele dagen geleden het – overigens kritische en alerte – N-VA-kader het licht op groen zette, dan was dat omdat we menen dat er met dit regeerakkoord meer en een beter Vlaanderen in het verschiet ligt. Ik zou dat kunnen aantonen door samen met u het regeerakkoord te doorlopen en enkele klemtonen te leggen. De heren De Wever en Demesmaeker hebben dat echter al gedaan. Ik beperk me dus tot twee aspecten.

Over het eerste aspect is al veel gezegd, maar door het feit dat ik in het parlement al jaren heb meegewerkt in de commissie voor Onderwijs, kan ik er niet aan voorbijgaan. Velen hebben reeds de aandacht gevestigd op het onderwijsgedeelte. Door de jarenlange samenwerking zijn de geesten geëvolueerd. Ik stelde ook vóór de verkiezingen tijdens onderwijsdebatten met mensen van diverse partijen vast dat er vaak een grote eenstemmigheid bestond. We wisten wat de problemen waren en voelden aan waar de oplossingen moesten worden gezocht. Er blijven natuurlijk altijd links en rechts een paar nuanceverschillen bestaan, maar toch zijn we erin geslaagd om in dit regeerakkoord belangrijke stappen te zetten.

Mijnheer de minister-president, vandaag heb ik één bemerking echter weinig of niet gehoord. Met name bij het hoofdstuk onderwijs moeten we er ons bewust van zijn dat de engagementen die we terecht en noodzakelijk nemen, financiële repercussies hebben. Als lid van de N-VA en als gewezen lid van de VU, merk ik met tevredenheid dat we evolueren in de richting van een betoelaging van kinderen, scholieren, studenten en van scholen afhankelijk van de noden van de scholen, in plaats van per net. Dat verwezenlijken zal geld kosten en zal een enorme uitdaging worden.

Mijnheer de minister, laten we de onderwijswereld duidelijk maken dat deze stap niet van vandaag op

Van Dijck

morgen kan worden gezet, maar dat er een tijds-
pad moet worden uitgetekend. De mensen uit de
onderwijswereld hebben immers grote verwachtingen.

De voorzitter : Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Dijck, ik onderbreek even uw boeiend betoog om te bevestigen dat we toen we deze lijnen neerschreven in het regeerakkoord, wisten dat het financieel engagement aanzienlijk zou worden. In de besprekingen over het financiële aspect hebben we er echt wel rekening mee gehouden dat alleen al het nieuwe financieringsprincipe extra middelen vereist. Ik maak van deze gelegenheid gebruik om dit even te benadrukken, want ook ik heb uit reacties opgemerkt dat betrokkenen zich afvragen of de onderhandelaars zich wel bewust waren van de noodzaak aan bijkomende werkmiddelen en van de moeilijkheden die sommige scholen hebben. We hebben dat goed beseft en er zal een extra inspanning worden geleverd.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, mijn tweede punt werd, behalve door de heer Lauwers, door niemand besproken. Gelet op de bevoegdheidsverdeling, is het punt dat ons na aan het hart ligt : Vlaanderen in Europa en de wereld. Ik wil niet meedoen aan een opsomming van eigen puntjes en dossiers waarop werd gescoord, maar ik wil toch meedelen dat de vraag waar Vlaanderen zich situeert in Europa en in de wereld, een van de drie hoofdstukken was tijdens het eerste congres van de N-VA in 2002. Vaak wordt gezegd dat de wereld ons dorp is, maar waar situeert Vlaanderen zich in die wereld ? Ik zou president Kennedy bijna kunnen parafraseren met de woorden 'laat ons niet alleen naar de wereld kijken, maar laten we ons ook eens de vraag stellen hoe die wereld naar ons kijkt'.

In het regeerakkoord lees ik dat Vlaanderen zijn plaats moet innemen in Europa en in de wereld en dat onze aanwezigheid moet worden versterkt. Ik beweer niet dat er in het verleden niets is gebeurd,

maar wel dat er nog heel veel moet gebeuren. Met Brussel als de hoofdstad van Vlaanderen en ook van de EU, bevinden we ons letterlijk en figuurlijk in het centrum van Europa. Benutten we deze positie wel voldoende ? 'Brussels' is misschien wel een begrip in Europa en de wereld, maar kent men ook 'Flanders' ? Weet men dat hetzelfde Brussel geografisch volledig in Vlaanderen ligt ? Welke afstand blijft er niet bestaan tussen Vlaanderen en de in grote getallen aanwezige buitenlandse ambtenaren, diplomaten, kaderleden en zelfs journalisten ? De buitenlanders in Brussel die zich een beeld vormen van Vlaanderen en België, laten zich bijna uitsluitend leiden door de Franstalige pers. Vooral de Franstalige media hangen een negatief beeld op van Vlaanderen. Juist dat wordt gelezen door de buitenlandse gemeenschap in onze hoofdstad. Dat nemen zij mee terug naar hun thuisland. Dat is de beeldvorming waar wij tegen in moeten gaan. We moeten dus zelf tal van initiatieven nemen.

In het hoofdstuk 'Vlaanderen in Europa en in de wereld' staan ambitieuze plannen. Een eerste stap is een eigen loket, onze eigen vertegenwoordiging in de EU. Dat is een eerste noodzakelijke en belangrijke stap om onze bedrijven te promoten in het buitenland en onze instanties bekend te maken.

Deze regering wil een proactief buitenlands beleid voeren en daarvoor partners zoeken. Er zijn verschillende regio's in Europa die mee hun weg willen zoeken in de Europese eenwording. Er bestaan contacten met andere parlementen. Vlaanderen moet als wetgevende macht front vormen met deze regio's omdat Europa méér is dan het Europa van de lidstaten.

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire : Mijnheer Van Dijck, ik heb ook dat hoofdstuk gelezen. Het is inderdaad bijzonder ambitieus. Ongeveer alles wat erin staat, kan onze goedkeuring wegdragen. Ik vraag me wel af hoe realistisch die doelstellingen zijn. Wij staan bijvoorbeeld al jaar en dag achter de split vote : de opsplitsing van de Belgische stemmen in de ministerraad. Dat is absoluut noodzakelijk. De debatten in de EU over de hertekening van de Unie zijn echter al grotendeels achter de rug.

Van Overmeire

Het Belgische federale niveau heeft de split vote niet eens ter sprake gebracht. Wat mogen we van dit streven verwachten? Hoe gaat u dit realiseren als het federale niveau in het verleden nog niet eens bereid was om dit ter sprake te brengen? Laat staan dat we de 24 andere lidstaten in dezelfde richting zouden kunnen sturen. Hoe gaat deze regering dat aanpakken?

De heer Kris Van Dijck : Uw opmerking is pertinent. Dat zich daar een probleem voordoet, is precies de reden waarom dit in het regeerakkoord staat. We willen verder gaan. De split vote is zeker nog niet uitgeklaard. Net zoals in de rest van het regeerakkoord neemt deze regering het engagement om stappen te zetten. Het is uiteraard niet mogelijk om heel dit akkoord op korte termijn te realiseren. We willen alleszins de positie van Vlaanderen in Europa uitklaren. Ik wil daar nog aan toevoegen dat Vlaanderen in deze kwestie niet alleen staat. Er zijn nog andere wetgevende regio's in Europa die staan te drummen om zelfstandig te participeren voor de domeinen waarover ze bevoegdheid hebben. De coalitiepartijen moeten stappen zetten om deze doelstelling te realiseren, en als het kan, zullen we dat doen met de steun van de andere partijen.

De heer Karim Van Overmeire : Jammer genoeg ligt de beslissingsbevoegdheid hiervoor niet bij de Europese regio's, maar bij de 25 lidstaten. Als we een front gaan vormen van constitutionele regio's creëren we misschien juist weerstand tegen de idee van de split vote. De Belgische situatie is een zeer specifieke. Misschien moeten we dat benadrukken en een uitzondering bedingen voor onze situatie.

De heer Kris Van Dijck : Versta ik uit uw discours dat het beter zou zijn om die ambitie niet te onderschrijven?

De heer Karim Van Overmeire : Neen, maar ik vraag me af of de optie die we nu nemen om Vlaanderen een soort van locomotiefunctie te geven voor een tiental regio's in Europa, wel de goede optie is als het onze doelstelling is om Vlaanderen bijna op het niveau van een lidstaat te tillen. Ik denk dat we die doelstelling beter kunnen bereiken door een uitzondering te vragen voor België omwille van de specifieke Belgische situatie,

dan wel door aan die 24 andere lidstaten waarvan de meeste niet vertrouwd zijn met het regioconcept, iets op te dringen wat bij hen op politiek vlak helemaal niet leeft.

De heer Kris Van Dijck : U vraagt of we dat alleen met partnerregio's gaan doen. In het regeerakkoord is naast de partnerregio's ook sprake van de kleinere nieuwe EU-lidstaten.

Zowel de heer De Wever, de heer Demesmaeker als ikzelf hebben voldoende aangetoond dat we ons vertrouwen kunnen geven. We geven ons vertrouwen niet alleen aan deze regering en aan de minister-president, maar aan de inhoud van dit regeerakkoord. Volgens sommigen was dit de lakmoesproef voor de N-VA. Mijnheer de minister-president, ik wil u op het hart drukken dat wij dit regeerakkoord trouw en loyaal willen uitvoeren. Indien alle meerderheidspartijen daartoe bereid zijn, zal de N-VA er door niemand worden afgereden. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, leden van de regering, collega's, eindelijk heeft Vlaanderen een minister die in haar titulatuur de bevoegdheid Gezin mag opnemen. Onze fractie is daar zeer verheugd over. Tijdens de vorige legislatuur heb ik daar herhaaldelijk pleidooien voor gehouden maar dit werd telkens weggelachen door de regering.

Deze regering vindt het blijkbaar belangrijk om de nodige aandacht te besteden aan de bevoegdheid Gezin. Waar de verwachtingen echter hoopvol waren toen we vernamen dat er een minister van Gezin zou komen, vervloog onze hoop zeer snel bij het lezen van het akkoord. Mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, u plaatst Gezin onder de titel 'Gezinnen versterken'. Er wordt echter amper anderhalve bladzijde aandacht besteed aan de doelstellingen die deze regering voor ogen heeft voor het gezin. Het is een zeer mager en teleurstellend hoofdstuk, dat onmogelijk een voorbeeld kan zijn voor een volwaardig gezinsbeleid van deze nieuwe Vlaamse regering.

We weten al langer dat de VLD en sp.a in het verleden weinig interesse hadden voor het gezin.

Dillen

CD&V echter had zich tijdens de verkiezingscampagne opgesteld als de gezinspartij bij uitstek. Als ik uw regeringsverklaring lees, moet ik toch zeggen dat u woordbreuk pleegt. Van al uw mooie verkiezingsbeloften vind ik weinig of niets terug. Waar bijvoorbeeld staat uw belofte tot invoering van een kinderbijslag die tegemoetkomt aan de minimumkosten van het opvoeden van kinderen en tot invoering van een 13e maand kinderbijslag in september om de financiële kopzorgen bij het begin van het schooljaar te vermijden ?

U splitst dit op in twee onderdelen, enerzijds gezinnen stimuleren en kansen geven en anderzijds de gezinszorg versterken. Een aantal doelstellingen die daarin worden geformuleerd, kunnen door mijn fractie worden onderschreven. Ze zijn echter veel te vaag, veel te weinig concreet en veel te beperkt. Mevrouw de minister, in ieder geval komt duidelijk tot uiting dat het uw bedoeling is het gezinsbeleid voornamelijk te richten naar gezinnen waarvan beide partners uit werken gaan. Iedere aandacht voor de thuiswerkende ouder ontbreekt volledig.

Ook van de beloofde realisatie van een echte gezinsvriendelijke fiscaliteit is er geen sprake. Er worden inspanningen geleverd. Ik ontken dat ook niet. We steunen die. Ik denk bijvoorbeeld aan de successierechten met betrekking tot de gezinswoning die u tot nul wilt herleiden. Maar andere fiscale stimuli om gezinnen meer financiële ademruimte te geven, ontbreken.

Mijnheer de minister-president, u beloofde het aanbod binnen de kinderopvang uit te breiden met 10.000 plaatsen. Dit staat letterlijk in uw verkiezingsprogramma. Vandaag beperkt u zich tot 5.000 extra plaatsen om te komen tot de zogenoemde Barcelona-norm. U beloofde een volwaardig statuut voor de onthaalouder. Ook hierover lees ik geen letter. Het accent wordt gelegd op de dienstencheque, maar zonder specifieke aandacht voor de andere financieringsmogelijkheden en de gesubsidieerde sector. Voorstellen om binnen de kinderopvang een maximale verrekening van de gezinsdraagkracht in de ouderbijdragen te voorzien, zijn verdwenen.

Mevrouw de minister, ook andere belangrijke noden ontbreken. Iedere aandacht voor de volle-

dige overheveling van alle bevoegdheden inzake het gezin naar Vlaanderen, zodat Vlaanderen een onafhankelijk en coherent gezinsbeleid kan voeren, ontbreekt. De belofte voor de invoering van een gezinseffectenrapport wordt ook niet vermeld. Er is geen enkele interesse voor de thuiswerkende ouder. Wij blijven pleiten voor de toekenning van een eigen statuut met een financiële ondersteuning.

Ook lees ik niets over bijzondere tegemoetkomingen aan gezinnen met kinderen. Een harmonieuze combinatie tussen gezin en arbeid is belangrijk. Wat dat betreft, vindt u in mijn fractie een goede bondgenoot. Maar waar vind ik concrete maatregelen om dit niet alleen met woorden maar ook in de praktijk te verwezenlijken ? Ik denk bijvoorbeeld aan de uitbreiding van het systeem van Vlaamse aanmoedigingspremies om loopbaanonderbreking te bevorderen, aan het stimuleren van gezinsvriendelijke ondernemingen, aan het bevorderen van thuiswerken, enzovoort. Ik verwijs naar een idee dat ik met veel enthousiasme bij u heb gelezen, namelijk de invoering van een Kwali-Tijdkaart. Ook daarover staat niets dat erop wijst dat een en ander zal worden gerealiseerd.

‘Er worden meer kinderen geboren’, las ik als een van de mooie onderdelen in het verkiezingsprogramma van CD&V. Maar in het regeerakkoord vind ik hiervan niets, maar dan ook niets terug. Geen concrete voorstellen om de duur van de bevallingsrust te verlengen tot het niveau van het Europees gemiddelde, geen voorstellen tot de verlenging van het vaderschapsverlof, geen belofte om het succes van het gezinsbeleid te meten aan de stijging van het aantal geboortes.

Kortom, mevrouw de minister, een ernstige langetermijnvisie op een globaal gezinsbeleid ontbreekt volledig. Om een degelijk gezinsbeleid te kunnen voeren, zijn er structurele en institutionele maatregelen noodzakelijk.

Wat welzijn betreft, gelden dezelfde opmerkingen. Uw regeringsverklaring, die ik met bijzonder veel aandacht heb gelezen, staat bol van goede voornemens. Goede doelstellingen om gedurende de volgende legislatuur te verwezenlijken, worden opgesomd. We kunnen ze ook volledig onderschrijven. Maar ook hier opnieuw geen concrete invulling, geen timing, geen aanduiding van de wijze waarop

Dillen

alles zal worden gefinancierd, wat toch wel bijzonder belangrijk is.

U wilt blijkbaar de hele zorgsector tevreden stellen met deze regeerverklaring, maar u zwijgt over de daadwerkelijke realisatie van de beloften. U pleit bijvoorbeeld terecht voor de gefaseerde invoering van de maximumfactuur. Maar voor welke zorg? Waar is de individuele verantwoordelijkheid van de jongere generatie voor de ouderen? Op welke manier zal worden gewerkt aan responsabilisering? De kritiek is dan ook terecht dat er geen waarborgen worden gegeven voor de wijze waarop u een toereikend, efficiënt, effectief en voor iedereen toegankelijk betaalbaar en kwaliteitsvol zorgaanbod in de praktijk zult realiseren.

Het kostenplaatje van alle geformuleerde doelstellingen is onhaalbaar. Het zou dan ook van politieke eerlijkheid getuigen indien dit regeerakkoord een aantal concrete engagementen zou aangaan die effectief kunnen worden gerealiseerd, waar u echt voor gaat en die ook kunnen worden gefinancierd. Ook wat welzijn en zorg betreft, ontbreekt voldoende aandacht voor belangrijke noden. U spreekt over het wegwerken van de wachtlijsten. U beloofde tijdens de campagne dat iedereen zonder wachten toegang heeft tot zorg. Ik betreur dat hiervan geen absolute prioriteit wordt gemaakt. Mijn fractie eist de onmiddellijke en volledige wegwerking van alle wachtlijsten, zowel voor personen met een handicap als voor bejaarden. De vorige regering beloofde dat tegen 2003 te realiseren. We zijn al midden 2004 en u bent dan ook verplicht om daar een prioriteit van te maken.

Er zijn acute financiële problemen in de gehandicaptensector. Amper een week geleden heeft het Vlaams Fonds aan de alarmbel getrokken. Minstens 30 miljoen euro is er bijkomend nodig voor 2004 en minstens 50 miljoen euro extra voor volgend jaar. Dat is nodig om de toezeggingen aan de instellingen, onder meer voor het wegwerken van vroegere achterstallen, te realiseren. Hoe gaat u dit oplossen?

CD&V beloofde een integraal, dynamisch en innovatief ouderenzorgplan uit te werken. In het regeerakkoord staat een luik 'Ouderen', maar dat volstaat niet. Voor personen met een handicap

vind ik het prachtig te beloven dat hun gelijke kansen worden gewaarborgd. U hebt dan ook de plicht onmiddellijk in te vullen hoe u deze doelstelling zult verwezenlijken.

Ik besluit, gezien de beperkte tijdsduur. We zullen in het najaar naar aanleiding van de verschillende beleidsnota's nog ruimschoots de tijd krijgen op alle aspecten dieper in te gaan. We stellen ons vragen bij hoe u alles zult realiseren. Het is onmogelijk uw prachtige beloften op het vlak van welzijn op vijf jaar tijd te verwezenlijken. Mijn fractie pleit dan ook voor het opstellen van een concreet prioriteitenlijstje, waarop de kiezer deze Vlaamse regering daadwerkelijk kan beoordelen. Deze moet legt u spijtig genoeg niet aan de dag. Onze fractie zal de regeringsverklaring dan ook niet goedkeuren. (*Applaus bij het Vlaams Blok*)

De voorzitter : Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte : Mevrouw Dillen, ik wil u geruststellen. Ik weet dat u de sector bijzonder goed kent. Ik zal dan ook graag gebruik maken van uw expertise in de commissie. Een deel van uw opmerkingen zijn terecht, maar er moeten nu eenmaal keuzes worden gemaakt. Het is de verdienste van dit regeerakkoord dat er ook keuzes worden gemaakt. Een van die keuzes is het wegwerken van de wachtlijsten in de gehandicaptensector.

Er moeten inderdaad stappenplannen worden uitgewerkt, maar dat zal gebeuren in overleg met de sector. Misschien kunnen we een en ander realiseren door het heroriënteren van de middelen. Om die reden is het ook niet aangewezen om al concrete plannen in te zetten, maar wel duidelijke beleidslijnen die wij met de sector zelf willen evalueren in de hoop dat het niet steeds meer geld moet kosten. Als dat zo wel zo zou zijn, zullen nog veel mensen moeten wachten op de zorgen waarop zij recht hebben.

Mevrouw Marijke Dillen : Ik zal uw stappen in het najaar zeer nauwgezet volgen. Ik hoop dat u op dat ogenblik wel over een concreet lijstje zal beschikken. Tijdens de vorige legislatuur heeft uw fractie, bij monde van mevrouw Becq, de minister hier bijna iedere week over geïnterpelleerd. Wij hopen dat u in de praktijk zult brengen wat uw fractie een half jaar geleden steeds opnieuw vroeg.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, diegenen onder jullie die zoals ik met milieuvervuiling en energieverpilling zijn begaan en voor een meer toegankelijke natuur pleiten, zullen bij het lezen van het milieuonderdeel van het regeerakkoord ook al overvallen zijn door een groot déjà-lu-gevoel. Ogenschijnlijk staat er op het vlak van milieu weinig nieuws in. De doelstellingen, principes, bindende bepalingen en de ruimtebalans van het Ruimtelijk Structuurplan worden opnieuw bevestigd. We zullen het decreet integraal waterbeleid inderdaad uitvoeren. Ook de doelstellingen en het beleid inzake hernieuwbare energie worden herbevestigd. Toch stemt dat ogenschijnlijk status quo mij helemaal niet ongelukkig. Het ontbrak het milieubeleid immers helemaal niet aan nobele doelstellingen : ze waren ambitieus genoeg, maar het ontbrak in het verleden vooral aan concrete realisatie op het terrein.

Het regeerakkoord belooft een krachtadig beleid op basis van realistische verwachtingen. Gisteren heeft de minister-president nog aangekondigd dat de regering zal doen wat ze zegt en zal zeggen wat ze doet. Daarom ben ik hoopvol en ga ervan uit dat wat al jaren op papier staat, nu ook effectief zal worden gerealiseerd. Dat zal in de praktijk een wereld van verschil uitmaken. Dat betekent onder meer dat we tegen het einde van deze legislatuur 38.000 hectare nieuw natuurgebied zullen bij krijgen, 10.000 hectare nieuw bosgebied en dat we gaan voor de volledige realisatie van de 125.000 hectare Vlaams Ecologisch Netwerk, een van de bindende bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan. Bijkomende natuur is broodnodig als we de schrikbarende achteruitgang van de biodiversiteit van de natuur in Vlaanderen een halt willen toeroepen. Zij die betrokken waren bij de afbakening van de eerste fase van het Vlaams Ecologisch Netwerk beseffen pas hoe moeilijk deze opdracht zal worden.

De uitvoering van het decreet integraal waterbeheer betekent dat we meer ruimte voor water moeten maken, zodat natuurgebieden in plaats van kelders onder water lopen en dat men nagenoeg alle afvalwater zal moeten zuiveren. De realisatie van 6 percent groene stroom en de nieuwe doelstelling van 25 percent duurzame stroom beteke-

nen dat het aandeel van groene stroom minstens met drie zal moeten toenemen tijdens deze legislatuur en dat het vermogen aan warmtekrachtkoppeling met vijf zal moeten toenemen. Dat is niet niks.

Ik ben blij dat het regeerakkoord getuigt van verstandig groen en een milieubeleid uitstippelt waar de mensen beter van worden en hen droge voeten en schoon water garandeert. Het belooft ons ook meer stadsbossen en speelbossen. Mensen die energie sparen, kunnen een verlaging van de onroerende voorheffing voor energiezuinige woningen krijgen.

In tegenstelling tot wat de heer Stassen daarnet nog zei, laat het regeerakkoord wel degelijk toe dat we verder gaan dan de minimale Europese verplichtingen. Als er een maatschappelijke consensus is, een toegevoegde waarde inzake volksgezondheid, voedsel- en verkeersveiligheid of als we een technologische voorsprong inzake eco-efficiëntie kunnen opbouwen, dan kunnen we verder gaan dan het Europees minimum. Dat is ook nodig. Vlaanderen is een van de welvarendste regio's in Europa en de wereld. We mogen geen genoegen nemen met het Europees gemiddelde. We mogen geen genoegen nemen met de laagst gemene deler die de Europese lidstaten inzake milieubescherming overeenkomen.

Leefmilieu, energie en openbare werken behoren tot dezelfde portefeuille. Dat is ook logisch. Het leeuwendeel van de milieubegroting gaat naar waterzuivering, het grootste openbare werk van de volgende zittingsperiode. Als we de Vlaming zullen leren naast het afval ook het afvalwater van het regenwater te scheiden, en het regenwater via de grachtenstelsels opnieuw afvoeren, dan kunnen we smallere en goedkopere buizen gebruiken en een lagere factuur voor waterzuivering bewerkstelligen. Meer blauw naast de straat moet die factuur drukken.

Minister Peeters heeft alles in huis om een goede minister van Leefmilieu te worden. Als boegbeeld van Unizo weet hij als geen ander hoe suburbanisatie, ruimtelijke versnippering en lintbebouwing met grote baanwinkels vreten aan de leefbaarheid van onze steden. Hij weet als geen ander dat investeringen in infrastructuur voor de zachte weggebruiker en in openbaar vervoer noodzakelijk zijn om de verstikking van de binnensteden tegen te

Martens

gaan. Onze KMO's worden niet beter van de aankoop van schone lucht in Rusland, ze zijn gebaat bij investeringen in eigen regio, in energiebesparingen en in schone energie in Vlaanderen. Dat zal zorgen voor extra jobs in de bouw- en isolatiesectoren, voor chauffagisten, dakbewerkers en mensen in de sector van de hernieuwbare energie.

De middenstand regeert het land : Luc De Vos heeft het jarenlang gezongen. Met de aanstelling van minister Peeters lijkt dat bewaarheid te worden. Voor het milieu is dat zeker geen slechte zaak. Een beleid dat investeert in leefbare binnensteden, duurzame transportmodi en de vraag naar duurzame producten en diensten aanzwengelt, is een beleid dat toekomst heeft.

Minister Peeters is wel degelijk ook bevoegd voor leefmilieu, al was hij dat gisteren, in het radioprogramma 'Voor de dag', bijna vergeten. We verwachten dat hij het milieu zal beschermen tegen schadelijke activiteiten, en niet dat hij milieuschadelijke activiteiten zal beschermen tegen een doeltreffend milieubeleid. Als hij toegewijd het regeerakkoord uitvoert en daarbij ook voeling blijft houden met het bredere middenveld, dan zal hij in ons een kritische maar ook zeer constructieve partner vinden. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Mevrouw Morel heeft het woord.

Mevrouw Marie-Rose Morel (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, als laatste spreker zal ik het kort houden. Ik wil het hebben over onderwijs. Hierover is al veel gezegd, en minister Vandenbroucke heeft al enkele antwoorden gegeven.

Wie het onderdeel over onderwijs leest, zou bijna staan juichen. Het oogt heel mooi en positief. Bij nader inzien kunnen we toch enkele bedenkingen maken. Samenvattend kunnen we stellen dat de tekst overloopt van goede voornemens, een beetje in de zin van : goed weer of slecht weer, altijd welkom.

Uiteraard willen we allemaal het beste voor onze kinderen - dat zou er nog maar aan moeten ontbreken. We willen het beste onderwijs en de beste infrastructuur, en het liefst nog allemaal gratis of

toch zo goedkoop mogelijk. Jammer genoeg is Vlaanderen Utopia niet en heeft de kip met de gouden eieren 13 juni blijkbaar niet gehaald. Sta me dan ook toe om enkele kritische vragen te stellen bij dit akkoord.

Ik weet wel dat het al een aantal keren is aangehaald, maar eerst en vooral had ook ik graag geweten waarom er geen kostenplaatje zit bij dit sprookjesboek. In het hele onderwijsboek kon ik nergens een budgettaire oefening terugvinden. Ik begrijp dat eigenlijk niet zo goed. U weet het toch ook dat koken geld kost. Dus, wie gaat dat betalen ? Wie heeft zoveel geld ? We vinden in het akkoord de invoering van het stapsgewijs kosteloos maken van het basisonderwijs terug. Het spreekt voor zich dat niemand zich daartegen wil verzetten, het Vlaams Blok allerminst. Hoe groot is echter de financiële ruimte hiervoor ? Hetzelfde vraag ik me af voor het gratis netoverschrijdend leerlingenvervoer. Niets in het regeerakkoord draagt een prijsetiket, terwijl u weet dat dit eigenlijk verplicht is.

Mijn tweede vraag is in welke volgorde u deze beloftes wilt uitvoeren. Is er reeds een volgorde uitgewerkt ? Bestaat er een timing ? Of zal de groep die de meeste druk uitoefent en het hardst roept de meeste centen krijgen ? Dat zou ik persoonlijk heel jammer vinden.

Een derde punt dat ik mis in het akkoord zijn een aantal 'concrete voorstellen'. Hoe gaat men bepaalde problemen praktisch oplossen ? Ik had toch graag iets concreter gelezen dan 'we maken er werk van', 'we gaan dat realiseren' en 'we zorgen ervoor'.

Kortom, we merken dat deze regering wel ergens een klok heeft horen luiden, maar de klepel niet echt weet hangen. De regering heeft in dit geval verschillende klokken horen luiden, een waar beiaardconcert zelfs, want ze poogt iedereen gelukkig te maken. Dat is zeer nobel, maar het is ook gevaarlijk, want u weet dat zachte heelmesters stinkende wonden maken.

Leerkrachten zijn de aanhoudende vernieuwingen beu en willen de tijd om al deze regels eindelijk eens aan de praktijk te toetsen. Het onderwijs vraagt rust. Laat de leerkrachten datgene doen wat hun roeping is en waarvoor ze werden opge-

Morel

leid: onderwijzen, les geven, kennis overdragen. Mijnheer de minister-president, in het licht van deze problematiek doet het ons veel plezier te lezen dat u de intentie hebt de planlast af te bouwen, maar verdere garanties voor deze broodnodige time-out heb ik helaas niet kunnen vinden.

De aandacht die wordt gevraagd voor de 'brede school' is zeker ook een mooi klinkend voorstel. Minister Vandenbroucke haalde het daarstraks al even aan. 'Met het oog op het stimuleren van creativiteit en sociale vaardigheden ondersteunen we het concept van de brede school', schrijft u. Ziet u deze 'brede school' tijdens de lessen – zoals de heer Lauwers het heeft uitgelegd en wat volgens mij ten koste zal gaan van de traditionele vakken – of verwacht u van de leerkracht een engagement op regelmatige basis, buiten de lessen? Als dat laatste het geval is, ontstaat natuurlijk weer het gevaar van een overbevraging van het onderwijzend personeel.

Ik zou ervoor willen pleiten om zeker niet uit het oog te verliezen dat de eerste opdracht van een leerkracht bestaat uit het lesgeven, de kennisoverdracht. Deze kerntaak mag onder geen beding lijden onder alle 'extra's' die men op de schouders van de leerkrachten laadt.

Ook een visie over de leerkrachten zelf mis ik in dit document. Verder dan 'een aantrekkelijk loopbaanperspectief' en de reeds vernoemde belofte om de planlast te verminderen, gaat men niet. Wat mag ik me voorstellen bij dat 'aantrekkelijk loopbaanperspectief'? Flexibelere uurroosters naargelang de anciënniteit? Iedereen directeur na 20 jaar dienst? Wat bedoelt u daar juist mee?

Wat ik echt wel jammer vind, is dat u de opleiding voor leerkrachten niet echt in het licht plaatst. Die is nochtans zeer belangrijk. Ik denk dat u het toch volledig met me eens bent dat goed onderwijs enkel mogelijk is als we goed lesgevend personeel hebben. De enige die ik dat even hoorde aanraken, was de heer Sannen. Het verbaast me dus dat het regeerakkoord volledig voorbijgaat aan de stimulansen die nodig zijn om een goede lerarenopleiding te organiseren en dat u nergens probeert om de jongeren lesgeven opnieuw te laten zien als een roeping en niet als een straf. Een onderwijsoplei-

ding mag geen vangnet worden voor gebuisden van allerlei richtingen. Misschien wringt het schoentje een beetje bij de omvorming en de aanpassing van het structuurdecreet, ik weet het niet, maar ik had daar toch graag wat meer informatie over gehad.

Een positief punt dan: het verheugt ons te merken dat de gelijke financiering van de verschillende netten eindelijk in gang is geschoten. De heer Martens heeft er reeds op gewezen dat er een lange lijdensweg aan vooraf is gegaan en hij heeft ons ook verteld over de voorgeschiedenis van de Tivoli-akkoorden. We lazen met veel voldoening dat deze regering zich engageert om deze akkoorden nu ook daadwerkelijk in de praktijk te brengen.

De vermelding van alternatieve financieringsmiddelen baart me evenwel zorgen. Deze financiering zal voor de geplande inhaalbeweging voor de schoolinfrastructuur worden aangewend. Ik vraag me af wat deze alternatieve financieringsmiddelen precies inhouden. Gaat het hier om sponsoring door de ouders? Gaat het hier om publiciteit met commerciële doeleinden in de scholen? Het moet voor iedereen duidelijk zijn dat we ons steeds met klem tegen elke vorm van commercialisering in het onderwijs zullen verzetten. We moeten onze kinderen zo lang mogelijk tegen elke vorm van platte commercie beschermen. Zoals vandaag in de krant staat te lezen, worden onze kinderen veel te vroeg via allerlei kanalen aan reclame en aan winstbejag blootgesteld. Scholen moeten op dit vlak volledig neutraal blijven.

De passage over schoolmoeheid, waarbij onder meer over een globale aanpak en over het sanctioneren van scholen en van ouders wordt gepraat, vind ik vaag en repressief. Ik zie nergens een constructief drukingsmiddel om mensen te motiveren om niet te spijbelen. Ik vind het jammer dat het hier enkel om het straffen van mensen gaat. Onzes inziens kan het niet de bedoeling zijn de reeds overbelaste parketten op te zadelen met spijbeldossiers die pas jaren later, wanneer de betrokken kinderen zelf al vader of moeder zijn geworden, kunnen worden behandeld.

Het voorliggend regeerakkoord staat bol van de goede intenties. Het slaagt er evenwel niet in een samenhangend, overtuigend beleid uit te stippen. Het is een poging om alle kritieken, wensen en

Morel

verzuchtingen van de betrokkenen in een tekst te verwerken. Het is echter onmogelijk de geit en de kool te sparen. Indien ik, als zelfstandig ondernemer, een klant een dergelijk businessplan had voorgelegd, had ik gegarandeerd nooit een factuur hoeven te sturen.

Het voorliggend document doet me een beetje denken aan de horoscopen in bepaalde magazines. De tekst klopt altijd en voor iedereen, net omdat alles uitblinkt in nietszeggendheid en door ieders fantasie naar bestwil en vermogen wordt ingevuld. Dit regeerakkoord is leuk, ontspannend, maar vooral vrijblijvend.

Vooraf met betrekking tot een belangrijke materie als ons onderwijs, vind ik dit een beetje onwaardig. Ik hoop dat de minister ons spoedig met een echt onderwijsbeleid zal verrassen. Ik hoop dat dit beleid garant zal staan voor een degelijke en concurrentiële opleiding voor onze jongeren. De jongeren zijn de toekomst van ons Vlaanderen. Ik neem aan dat iedereen het hiermee eens is. (*Applaus bij het Vlaams Blok*)

De voorzitter : Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, ik zou in de eerste plaats iedereen willen bedanken die een bijdrage tot dit debat heeft geleverd. Voor mezelf en voor de andere leden van de Vlaamse regering is het een zeer inspirerend debat geweest. Het heeft ons tevens wat huiswerk voor de komende recesmaanden meegegeven. In september zullen we onze beleidsbrieven naar voren brengen en zullen we dieper ingaan op alle materies die hier vandaag aan bod zijn gekomen. Mijn repliek op al de gemaakte opmerkingen zal uit twee delen bestaan. In een eerste luik zal ik een vijftal lijnen van het regeerakkoord verder toelichten. In een tweede luik zal ik trachten een aantal politieke conclusies te trekken.

Ik moet toegeven dat ik nog moet wennen aan de stijl van het Vlaams Parlement. Ik ben evenwel bereid om in te gaan op de uitnodiging die ik van de heren Lauwers en Sannen heb gekregen om, samen met de andere leden van de Vlaamse rege-

ring, zo veel mogelijk overleg in de parlementaire commissies en op andere domeinen te plegen.

Mijnheer Dewinter, mijn repliek op uw opmerkingen zal vrij beperkt blijven. U hebt het hier onder meer over orgieën en over Europees voetbal gehad. Over beleidsdomeinen als zorg, onderwijs of werk heb ik u evenwel niet veel horen zeggen. Een aantal leden van uw fractie hebben in dit verband wel een paar aandachtspunten naar voren gebracht. Ik zal hier even op ingaan.

Collega's, ik wil ingaan op een zestal assen van het regeerakkoord.

De absolute topprioriteit voor de regering is het versterken van onze kansen om de aantrekkende conjunctuur meer dan vroeger om te zetten in werkgelegenheid en economische activiteit in ons land.

De maatregelen inzake lastenverlaging zijn wel degelijk een belangrijk instrument. Onder meer de heer Dewinter heeft nogal denigrerend gedaan over deze lastenverlaging, die op kruissnelheid 8.000 tot 10.000 frank per jaar bedraagt. Mijnheer Dewinter, misschien is dit bedrag voor u en een aantal andere critici niet veel en niet de moeite om over te praten, maar voor mensen in nood, onder meer de zwakste inkomens, kan dit wel degelijk het verschil maken. De maatregel is geen doelloze lastenverlaging, maar een belangrijk activerings-element. Het is de synthese tussen iets doen aan de inactiviteitsval en mensen die werken meer belonen.

Het is juist dat we nog meer willen doen op het vlak van de inactiviteitsval, die bestaat door het verschil in belastingvermindering tussen vervangingsinkomens en inkomens uit arbeid. Met de beperkte institutionele en financieel-budgettaire middelen is de voorgestelde maatregel heel belangrijk. Omdat een aantal collega's hebben gesuggered dat het gaat om beloftes op lange termijn, wil ik vandaag bevestigen dat de regering heeft afgesproken om voor het eind van het jaar een ontwerp van decreet in te dienen met betrekking tot deze activeringsmaatregel en lastenverlaging.

Een andere maatregel, die zo goed als onbesproken is gebleven en door de regering de 'ruzakmaatregel' wordt genoemd, is ook belangrijk.

Leterme

Deze maatregel richt zich tot oudere werknemers die zich in een bedreigde arbeidssituatie bevinden en hun job kunnen verliezen. Door deze mensen een rugzak van lastenverlagingen te geven, wat hun netto iets oplevert, kunnen we op het vlak van werk en ondernemen een doeltreffende maatregel uitwerken. We zullen niet stilzitten om hiervoor concrete initiatieven te nemen.

Een laatste element van het onderdeel 'Werk en Ondernemen', en ik verwijs naar het betoog van de heer Penris, gaat over de lokale belastingen, de pestbelastingen. Wat ons betreft is het belangrijk dat ook andere bestuursniveaus worden aangemoedigd om hun verantwoordelijkheid te nemen inzake het fiscaal klimaat. Mijnheer Penris, ik ben het niet met u eens als u zegt dat het ontbreken van concrete engagementen en verplichtingen voor de gemeenten negatief is, integendeel. Ik wil benadrukken dat het niet inschrijven van verbodsbepalingen in het regeerakkoord de uiting is van een andere benadering van de verhoudingen tussen de Vlaamse regering en de gemeenten. Het gaat om een partnerschap, waarbij de autonomie van de steden en gemeenten wordt gerespecteerd, maar met de gezamenlijke wil om, ook op lokaal vlak, iets te doen aan de pestbelastingen die het ondernemingsklimaat verpesten.

In de uiteenzettingen heeft niemand ontkend dat het hoofdstuk 'Werk en Ondernemen' heel wat concrete, doeltreffende maatregelen omvat. Ik bedank de collega's, ook die van de oppositie, die hierop hebben gewezen.

Het tweede hoofdstuk waarbij ik wil stilstaan, is dat van de inburgering. Ikzelf en heel de regering hechten hier veel belang aan. In dit hoofdstuk, en ik nodig het parlement uit om hetzelfde te doen, gaan we het gezamenlijk engagement aan om een nieuwe benadering te ontwikkelen. We willen de problemen nog meer onderkennen en benoemen, maar anderzijds kiezen we ook duidelijk voor een tweesporenbeleid. Een tweesporenbeleid van enerzijds rechten respecteren van wie hier komt wonen en hier wil blijven, maar anderzijds ook van plichten. Wat de rechten betreft, is de passage onvoldoende aan bod gekomen waarin we ons engageren om aan bestaande discriminaties, onder meer op de arbeidsmarkt, ten aanzien van allochtonen

die hier hun leven willen uitbouwen, concreet iets te doen. Daar tegenover staan ook plichten en daarover is de tekst in het regeerakkoord helemaal niet vrijblijvend.

We moeten discriminaties opheffen, maar ook meer inburgeringstrajecten aanbieden. In antwoord op de uiteenzettingen van de heer Lauwers en van de heer Stassen, wil ik zeggen dat aangaande het aanbod van inburgeringstrajecten, dat in het verleden voorwerp is geweest van heel wat debat, onze regering wel degelijk extra inspanningen wil leveren. We hebben er de cijfers op geplakt. In onze financiële planning, die moet worden vertaald in de begrotingen van de komende jaren, voorzien we op vijf jaar tijd een extra inspanning van 120 miljoen euro. Dat is niet niks. Dit moet toelaten om op bepaalde plaatsen de wanverhouding tussen de vraag en het aanbod aan cursussen op te heffen.

In dat hoofdstuk staat ook dat voor de inwerktrajecten de vrijblijvendheid wordt verlaten. Heel het hoofdstuk beantwoordt heel goed aan de slagzin van het regeerakkoord : enerzijds vertrouwen geven aan mensen die hier willen komen wonen maar anderzijds ook een appèl doen op hun verantwoordelijkheid. Komen wonen in Vlaanderen is geen vrijblijvende oefening.

Een volgende element waar ik kort op wil terugkomen, is dat van de zogenaamde vaagheid van de financiële engagementen. Het klopt dat in wat we gisteren hebben toegelicht en het document dat u is bezorgd, geen financieel plaatje is afgedrukt. Dat belet niet dat we de oefening hebben gemaakt. Ik heb recent promotie gemaakt : ik ben van boekhouder notaris geworden. We hebben in de formatieronde heel uitgebreid onze tijd genomen om na te zien of de rekening klopt. De tientallen maatregelen die hier voorliggen, waarvan sommige geld kosten, andere veel kosten en andere geen, zijn in het perspectief van 2009 wel degelijk betaalbaar. We hebben dit bekeken. Ik zou aan de andere bestuursinstanties in dit land willen zeggen dat dat misschien één van de redenen is waarom de formatieopdracht in Vlaanderen iets langer heeft geduurd. Wij hebben in elk geval nauwkeurig, vier dagen aan een stuk, nagekeken wat de financiële toestand was, wat we ons konden permitteren en wat niet. Ik heb vastgesteld dat dit niet overal in dit land op dezelfde manier is gebeurd.

Leterme

Ook in het woonbeleid hebben we een geheel aan concrete maatregelen : de renovatiepremie, de nieuwe rol van de socialeverhuurkantoren, in meer sociale woningen voorzien, de belasting op eigendomsverwerving doen verlagen. Dit geheel van maatregelen wordt terecht ontwikkeld als we zien welk belang het thema wonen kreeg in de campagne.

Mijnheer Stassen, ik begrijp u niet goed wanneer u zegt dat onder meer door de ambitie om meer woongelegenheden te creëren in Vlaanderen, de open ruimte extra zou worden bedreigd door dit regeerakkoord. Ik herinner me in de onderhandelingen dat minister Van Mechelen ons erop heeft gewezen dat er een circulaire bestaat die effectief het kader aangeeft voor het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden en de versoepeling van de procedure terzake. Het gaat om een circulaire van 25 oktober 2002 als ik me niet vergis, mijnheer Stassen, die mee uw goedkeuring wegdraagt.

Een volgende cluster waarbij ik wil stilstaan, is dat van het leefmilieu. Omwille van de tonaliteit en de duiding die wordt gegeven aan de aanpak in dat hoofdstuk, denk ik dat het van belang is om geen misverstanden te hebben. Ik heb genoteerd dat Groen! en ook de Bond Beter Leefmilieu terzake een zeer constructieve houding aannemen over de inhoud van dit hoofdstuk. Mijnheer Martens, we moeten de proef op de som nemen en ons engageren om terzake uitvoering te geven aan wat wordt toegezegd. U hebt terecht verwezen naar de mogelijkheden die de minister van Leefmilieu terzake heeft.

Het akkoord inzake leefmilieu, ook inzake bijvoorbeeld Kyoto-effecten en hernieuwbare energie, is wel degelijk ambitieus. Het is onze doelstelling om wat daar is neergeschreven, onverkort uit te voeren. Wel leggen we er sterk de nadruk op dat er, in de wijze waarop dit wordt uitgevoerd, wellicht nood is aan wat bijsturing, aan een soort tweedegeneratiemilieu-beleid. Onder meer met betrekking tot een aantal procedures moeten we toch ook aandacht hebben voor de concurrentiekracht van het bedrijfsleven. Dat hoeft niet te beletten dat we, inzake doelstellingen inzake ecologie en leefmilieu, indien mogelijk moeten proberen te behoren tot de top binnen de Europese Unie.

Dan is er het communautaire aspect, dat onlosmakelijk deel uitmaakt van dit regeerakkoord en het engagement van de partijen die dit akkoord onderschrijven. De passage met betrekking tot de splitsing van het kiesarrondissement en het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde kan niet duidelijker zijn. Natuurlijk zijn dit dossiers die federaal moeten worden besproken en waarover federaal moet worden beslist. Maar we vroegen dat er garanties in het regeerakkoord zouden staan, die onderschreven worden door alle partners, dat die eisen zullen worden gerealiseerd. Veel verder konden we niet gaan qua formalisering.

Deze regering neemt zich voor om begin september een eigen visie te ontwikkelen op de wijze waarop het Forum op federaal vlak zal worden gerealiseerd. Ik zal daartoe als bevoegd minister het initiatief nemen. Ik sluit niet uit dat de Vlaamse regering ook een aantal initiatieven zal nemen met betrekking tot dit Forum, ter realisatie van wat in de resoluties, geactualiseerde en andere, te lezen staat.

Er is voor mij nog een belangrijk communautair dossier, dat niet uitdrukkelijk vermeld staat in het regeerakkoord, maar uitdrukkelijk aan de orde is vanaf september, een dossier dat dan ook echt onze aandacht zal opeisen en dat reeds deed tijdens de formatieopdracht. Dan heb ik het over de eerlijke verdeling van de lusten en de lasten inzake de financiële stromen en vooral ook de eerlijke verdeling van de lasten inzake het bereiken van de algemene begrotingsdoelstellingen van de overheid, van entiteit 1 en entiteit 2.

We hebben duidelijk afgesproken dat Vlaanderen de verantwoordelijkheid wil opnemen voor een duurzame sanering van de overheidsfinanciën voor het geheel van de overheid. Maar stilaan moeten we daar toch een aantal voorwaarden aan koppelen. Dan druk ik me voorzichtig uit. Zo lijkt het evident dat elke entiteit die betrokken is bij deze afgesproken inspanning dan ook haar deel van het werk moet doen. Indien dit niet gebeurt, dan kan dit niet zonder gevolg blijven. Dit is een aspect van de communautaire verhoudingen in het land dat onbesproken is geweest in dit debat, maar vanaf september zeker niet onbesproken zal blijven. Ik wil nu al duidelijkheid geven. Dat is trouwens opgenomen in het regeerakkoord.

Leterme

Ik zal niet verder ingaan op een aantal concrete thema's die werden aangesneden, inzake onderwijs, zorg, gemeentebeleid, landbouwbeleid enzovoort. De opmaak van de beleidsbrieven door elk van de bevoegde ministers van de regering, die de komende weken zal gebeuren, zal bij de rentree in september genoeg mogelijkheden tot debat geven. Ik zeg u alleszins : dit regeerakkoord is niet zomaar een vrijblijvende catalogus van maatregelen. Neen, het zijn stuk voor stuk maatregelen die realiseerbaar zijn, ook de maatregelen die geld kosten. Ik herhaal het : we hebben alles berekend.

Ik wil afronden met een politiek besluit. De visie van het regeerakkoord is de volgende. We willen vertrouwen geven, vanuit de overheid ruimte creëren voor mensen om zelf het initiatief te nemen, of ze nu werken in een onderneming, ondernemer zijn of gemeentebestuurder zijn, of dit nu in gezinsverband of in het verenigingsleven is, of voor mensen die in het onderwijs staan. Anderzijds moet de overheid sterker haar verantwoordelijkheid opnemen, vooral inzake haar kerntaken. Het verheugt me dat ook de meerderheid dit regeerakkoord niet benadert met een slaafse volgzzaamheid. Ik vraag dat niet.

Ik waardeer zelfs uw engagement om een voorwaardelijk en kritisch geïnspireerd vertrouwen te geven aan dit akkoord. Ik heb vaak gehoord dat dit een goed regeerakkoord is. Leden van de meerderheid hebben eraan toegevoegd dat ze dit akkoord met overtuiging zullen steunen. Maar ik heb sterk gewaardeerd dat de meerderheidspartijen niet zomaar een vrijbrief willen geven, maar met ons partner willen zijn voor de uitvoering van dit akkoord. Welnu, ik reik u de hand om daar vanaf september werk van te maken.

Ik kijk uit naar het debat over de beleidsbrieven na de vakantie, in de verschillende commissies en de plenaire vergadering. De ploeg is klaar om ons engagement ten opzichte van u op te nemen. Ik waardeer dat u daaraan wil meewerken. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president,

leden van de regering, collega's, het is gebruikelijk dat er nog een repliek op de repliek komt, en daar wil ik graag gebruik van maken. Dat doe ik niet om nogmaals te herhalen wat al is gezegd, want het was een goed en niet al te lang debat, waarin alle meningen te horen waren. De basis voor de volgende regeerperiode is gelegd. Wel wil ik tot slot van het debat nog een paar vragen stellen en enkele opmerkingen maken.

Mijnheer de minister-president, ik had graag van u vernomen wat de eigenlijke bevoegdheidsverdeling is in deze regering. Tot op heden blijven we op onze honger zitten. We weten het nog altijd niet. Er is van alles in de kranten te lezen, en ik ben ook geneigd het te geloven, maar ik zou het graag voor het einde van deze zitting uit uw mond vernemen. We gaan immers uit elkaar tot ergens eind september. Welke minister is bevoegd voor welke beleidsdomeinen ? Dat lijkt me een belangrijk gegeven.

De voorzitter : Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme : Mijnheer Dewinter, de bevoegdheidsverdeling die te vinden is in de documenten die in het Bureau zijn rondgedeeld, klopt, met uitzondering van E-government dat tot de bevoegdheid van minister Bourgeois behoort, en het Hoofdstedelijk Beleid waarvoor niet ik, maar minister Anciaux bevoegd is.

De heer Filip Dewinter : Het was een moeilijke bevalling, maar we weten het nu toch.

Mijnheer de minister-president, het debat dat we hier hebben gevoerd, draagt reeds de kiem in zich van de moeilijke tijd die u tegemoet gaat. Ik heb de fractieleiders van de meerderheid aanhoord : de heer Caluwé, mevrouw Gennez en mevrouw Ceyens, en het lijkt me duidelijk dat ze elk hun interpretatie geven van het regeerakkoord.

De heer Caluwé legt de klemtoon op het feit dat het gedaan is met de gratispolitiek, en verwijst daarbij naar het kijk- en luistergeld. Hij heeft gelijk, maar de paarse partijen in deze meerderheid interpreteren het enigszins anders. Mevrouw Gennez was er vlug bij om te zeggen dat het de Kleurennota was die haar partij heeft geïnspireerd, een nota die zo werd bediscussieerd en becommentarieerd, en die werd afgeschoten door – ik zie hem

Dewinter

al knikken – de heer Van Rompuy gedurende de vorige 5 jaar. (*Gelach*)

Mevrouw Ceysens richtte als kers op de taart een eerste waarschuwing tot u : maak van de Vlaamse regering geen vechtmachine tegen de federale regering, want dan zult u de VLD-fractie op uw weg vinden. Dat is een eerste vingerwijzing van deze ex-minister, die erop wijst dat u niet te veel ambitie moet koesteren omtrent het communautair gedeelte van uw regeerakkoord.

U spreekt graag in welertermen. Welnu, u dreigt niet de Merckx van de Belgische politiek te worden, maar de Poulidor, de eeuwige tweede. Poulidor verloor altijd nipt, en slaagde er nooit in om echt te winnen. Hij was wel heel sympathiek, maar het was geen winnaar. Met sympathiek zijn alleen koopt u in de politiek echter niet zo veel. U moet al eens durven uw tanden te laten zien, en u moet al eens durven te demarreren om de koers te winnen.

We hopen dat u dat zult doen, en dat u meer de Merckx zult zijn dan de Poulidor van de Vlaamse en Belgische politiek, zeker wanneer u de Vlaamse eisen die inderdaad in het regeerakkoord staan, maar ook niet meer dan dat, wilt realiseren. Een goede raad van de oppositie – wees gerust dat dit geen vergiftigd geschenk is – : laat u niet inkapselen in de beperkte Vlaamse bevoegdheden van het Vlaams Parlement en van uw regering. Durf meer te zijn dan dat. Durf een Vlaams minister-president te zijn die regeert en leidt met de volheid van zijn bevoegdheden. Durf dat te doen, ook tegen de federale en de paarse belangen in, wanneer het noodzakelijk is. Dames en heren van de N-VA en CD&V, dat zal noodzakelijk zijn, zo niet zullen we ter plaatse blijven trappelen. Ik weet het wel, u wilt goede vriendjes zijn met de nieuwe kameraadjes van sp.a en de VLD.

Mijnheer Martens, mijnheer Van Rompuy en de anderen, het zal nodig zijn om de verbetering die u aan de dag hebt gelegd tijdens de voorbije 5 jaar in de oppositie, aan de dag te blijven leggen nu u deel uitmaakt van de meerderheid. U moet nu doen wat u toen hebt gezegd, ook inzake communautaire thema's. U mag zich niet laten rollen door uw voormalige vijanden, maar moet met haar op

de tanden uw standpunten van toen durven realiseren. Niet alleen wij, maar ook de kiezer en hopelijk ook uw partijgenoten in dit parlement, zullen u hierop afrekenen binnen afzienbare tijd.

Binnen afzienbare tijd wil niet zeggen over 5 jaar, maar wil voor ons zeggen onverwijld. We willen resultaten zien op het vlak van de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en van een paar andere dossiers die zich binnenkort in een eerste fase van afronding kunnen bevinden. We willen resultaten zien inzake de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde vóór 1 januari 2005. We geven u dus even de tijd, maar onverwijld betekent voor ons niet langer dan die enkele maanden. Ik hoop dat hetzelfde tijdspad geldt voor CD&V en zeker voor de N-VA.

Mijnheer de minister-president, wat ik bij alle leden van de meerderheid heb gemist in dit debat, is een concreet antwoord op de verkiezingsuitslag van 13 juni. Er is toen een en ander gebeurd. Er kwam zowaar een electorale revolutie tot stand waarbij bepaalde partijen werden afgestraft en andere beloond. Het is uw keuze en uw verantwoordelijkheid om niet in zee te gaan met de winnaars van de verkiezingen : het Vlaams Blok. U moet dat durven verantwoorden aan de kiezers, want in een democratie is alleen de wil van de kiezer heilig. We moeten die durven respecteren. Als u kiest voor een separtite, dan moet u die keuze durven verantwoorden. Die verantwoording heb ik echter niet gehoord.

Boekhouder, notaris - iedereen gebruikt de term die hij wenst. Het gaat zeker niet over iemand die een concrete analyse durft te maken over wat is gebeurd op 13 juni en daar een duidelijk, concreet en desnoods ideologisch en politiek gefundeerd antwoord op durft te geven in plaats van een waslijst aan voorstelletjes. Het antwoord moet ten gronde zijn en de essentie betreffen. Wat was uw antwoord ? Waarom koos u voor deze coalitie en niet voor een andere ? Dat antwoord heb ik gemist in het debat.

Wat ik ook heb gemist, dames en heren van de VLD en sp.a, is spijt en berouw van uw fractieleiders en woordvoerders. U werd afgestraft. Paars en zeker de Vlaamse paars-groene regering werden verpletterend afgestraft op 13 juni. Van woordvoerders zoals de heer Somers, mevrouw Ceysens en de voorzitter van sp.a, de heer Stevaert, die hier

Dewinter

haast nooit aanwezig is, had ik verwacht dat ze verantwoording zouden afleggen voor gemaakte fouten. Ze werden op een verpletterende manier afgestraft door de kiezers. De voormalige minister-president, de heer Somers, deed zelfs niet de moeite om van op de tribune minstens een verklaring af te leggen. Net als de heer Stevaert heeft hij zich bewust ver gehouden van het debat. Ze hebben er niet aan geparticipeerd, maar lieten anderen de kastanjes uit het vuur halen.

Business as usual. Dat typeert het debat van vandaag : terug naar de orde van de dag. De enige die bleef stilstaan bij de essentie was de heer Dedecker. Ik ben blij dat hij in dit parlement de moed heeft om te zeggen waar het op staat en om verder te gaan dan de lofzang op de sinterklaaslijstjes van rooms-paars-bis. Hij heeft als lid van de meerderheid een duidelijk signaal uitgezonden. De heer Dedecker heeft terecht gewaarschuwd voor de genoegzaamheid en voor de ivorentorenmentaliteit die dit en andere parlementen in deze buurt zo kenmerken. We voelen ons allemaal zo goed bij elkaar ! Het is zo gezellig in de koffiekamer en evenzeer in de commissies ! We zijn allemaal vrienden onderen en er wordt nauwelijks nog ten gronde gedebatteerd. We schuwen het ideologische en politieke debat. (*Rumoer*)

We durven de echte, ronduit duidelijke mening van de burger hier soms niet meer vertolken. (*Rumoer*)

We verschuilen ons achter politieke taboes en het politiek correcte denken. Of moet ik zeggen de politiek correcte dictatuur ? Ik denk dat het nodig is, ik ben blij dat de heer Dedecker dat tenminste doet, dat er opnieuw 'parler franc' aan de dag wordt gelegd en dat we opnieuw open en bloot de mening van Jan met de pet tot uiting laten komen.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer Dewinter, als u zegt dat het ideologische debat wordt geschuwd, moet u eens naar de aanwezigheden en betogen van uw mandatarissen in de commissies kijken. Die waren nihil ! (*Rumoer bij het Vlaams Blok*)

De heer Filip Dewinter : Nihil zegt u ? Ik neem daar akte van. Het jaarverslag van dit parlement vertelt natuurlijk een enigszins ander verhaal. U weet dat wel. Gelieve de intellectuele eerlijkheid te hebben om op zijn minst die verslagen eens na te lezen. (*Rumoer*)

U zult zien, mijnheer Decaluwe, dat wat u nu vertelt alleen maar gestoeld is op leugens en demagogie. (*Rumoer*)

Ik rond mijn betoog af. Ik wil nog duidelijk maken dat het Vlaams Blok bereid is om een aantal voorstellen uit het regeerakkoord constructief en positief mee gestalte te geven. Ik heb er een tiental opgesomd deze ochtend, ik zal ze niet herhalen. Weet dat wij bereid zijn om datgene waarmee we akkoord kunnen gaan, te helpen dragen en uitvoeren.

Weet anderzijds dat wij niet zullen aanvaarden dat CD&V opnieuw de oude CVP wordt. Ik zag zonet in de koffiekamer – het kan geen toeval zijn, het was bijna een symbolische aanwezigheid – zowaar de heer Delcroix verschijnen. (*Gelach*)

Misschien wordt hij een extra zaakgelastigde of staatssecretaris. Wie weet ? Wie leeft, zal zien. Als de oude CVP opnieuw gaat overheersen en de toon bepalen van deze regering, als het opnieuw een doorslagje wordt van paars van de afgelopen 5 jaar, zult u het Vlaams Blok op uw weg vinden. We zullen u dan duidelijk maken dat het zo niet verder kan. We zullen u elke dag herinneren aan uw oppositiestandpunten van de voorbije 5 jaar. (*Opmerkingen van de heer André Denys*)

We zullen u confronteren met citaten en teksten van de afgelopen 5 jaar. U hebt ons vandaag niet overtuigd, wel integendeel, daarom mijnheer de minister-president, collega's van de meerderheid, zullen we het regeerakkoord niet goedkeuren. (*Applaus bij het Vlaams Blok / Rumoer bij de meerderheid*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De beraadslaging is gesloten.

We zullen onmiddellijk de hoofdelijke stemming over het regeerakkoord houden.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het regeerakkoord.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
78 leden hebben ja geantwoord;
35 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

119 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
81 leden hebben ja geantwoord;
38 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Berx Cathy
Bex Jos
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Brouns Hubert
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Caron Bart
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Crevits Hilde
De Batselier Norbert
De Clerck Stefaan
De Loor Kurt
De Meulemeester Marnic
De Meyer Jos
De Ridder Annick
De Wachter Els
De Wever Bart
Decaluwe Carl
Dedecker Jean-Marie
Dehaene Tom
Demesmaeker Mark
Demeulenaere Stern

Denys André
Gatz Sven
Gennez Caroline
Guns Dominique
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hermans Margriet
Hoebeke Anne Marie
Hostekint Michèle
Jans Vera
Janssens Patrick
Koninckx Flor
Lachaert Patrick
Laurys Jan
Lauwers Herman
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Martens Bart
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Peeters Frans
Peumans Jan
Philtjens Hugo
Poleyn Sabine
Reynders Herman
Roegiers Jan
Roex Elke
Rombouts Tinne
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Schauvliege Joke
Schouppe Etienne
Smet Miet
Somers Bart
Temsamani Anissa
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van den Brande Luc
Van den Heuvel Koen
Van der Borght Vera
Van Dijck Kris
Van Kerrebroeck Monica
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Rompuy Eric
Vanackere Steven
Vandenbossche Dany
Vanderpoorten Marleen

Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verstreken Johan
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

NEEN hebben geantwoord :

Arckens Erik
 Boutsen Mathieu
 Bruyninckx-Vandenhoudt Agnes
 Daems Rudi
 De Reuse Herman
 Deckmyn Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Geraerts Jean
 Glorieux Eloi
 Huybrechts Pieter
 Marginet Werner
 Michiels An
 Moens Monique
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sintobin Stefaan
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Tack Erik
 Tavernier Jef
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Wim
 Van Gaever Freddy
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Linter Greet
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Steenberge Gerda
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vogels Mieke
 Vrancken John
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het regeerakkoord aan. (*Applaus bij de meerderheid*)

COMMISSIE AD HOC

Vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter : Dames en heren, de fracties hebben de volgende leden aangewezen als lid van de commissie ad hoc :

als vaste leden :

voor de VB-fractie :

de heer Herman de Reuse
 de heer Mathieu Boutsen
 de heer Roland Van Goethem
 de heer Erik Arckens
 de heer Jan Penris

voor de CD&V-fractie :

de heer Erik Matthijs
 de heer Steven Vanackere
 de heer Koen Van den Heuvel
 de heer Eric Van Rompuy

voor de VLD-Vivant-fractie :

mevrouw Patricia Ceysens
 de heer André Denys
 de heer Mark van den Abeelen

voor de sp·a-Spirit-fractie :

mevrouw Caroline Gennez
 de heer Herman Lauwers
 de heer Norbert De Batselier

als plaatsvervangende leden :

voor de VB-fractie :

de heer Joris Van Hauthem
 de heer Filip Dewinter
 mevrouw An Michiels
 de heer Erik Tack
 mevrouw Gerda Van Steenberge

voor de CD&V-fractie :

de heer Ludwig Caluwé
 de heer Tom Dehaene
 de heer Jan Laurys

mevrouw Trees Merckx-Van Goey

voor de VLD-Vivant-fractie :

de heer Jaak Gabriëls
mevrouw Annick De Ridder
mevrouw Anne Marie Hoebeke

voor de sp·a-Spirit-fractie :

de heer Ludo Sannen
de heer Bart Caron
de heer Jacky Maes

Op het Uitgebreid Bureau werd afgesproken dat deze commissie op maandag 13 september 2004 voor het eerst zal vergaderen.

VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT

Voordracht van de kandidaten voor de benoeming door de Koning van vijf vaste en vijf plaatsvervangende leden

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is, overeenkomstig artikel 60, § 2 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, de voordracht van de kandidaten voor de benoeming door de Koning van vijf vaste en vijf plaatsvervangende leden van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. De benoemingsvoordracht geschiedt op driedubbele lijsten.

De lijst met de door de fracties voorgedragen kandidaten werd in de zaal rondgedeeld.

Van sommige kandidaten ontbreken nog sommige documenten waaruit moet blijken dat zij aan de benoemingsvoorwaarden voldoen. Ik stel voor die kandidaten onder voorbehoud van indiening van die documenten voor benoeming voor te dragen.

Vraagt iemand daaromtrent het woord ? (*Neen*)
Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik de volgende dames en heren voorgedragen voor

benoeming door de Koning van vijf vaste en vijf plaatsvervangende leden van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht :

als eerste kandidaten :

de heer Peter Lemmens
mevrouw Anne-Catherine Cnockaert
mevrouw Helga De Baets
de heer Emmanuel Vandenbossche
de heer Daan Bauwens (onder voorbehoud)

als tweede kandidaten :

de heer Steven Utsi
de heer Peter Vandenbussche
de heer Marc Boes
mevrouw Ann Lukowiak
de heer Robin Ramakers (onder voorbehoud)

als derde kandidaten :

mevrouw Ellen Samyn
de heer Dirk Hoebeek
de heer Kris Declercq
de heer Geert Spiessens
mevrouw Daniëlla Di Perna (onder voorbehoud)

Ik zal de lijst van de kandidaten aan de minister van Binnenlandse Zaken bezorgen.

VLAAMSE GESCHILLENRAAD VOOR RADIO EN TELEVISIE

Aanwijzing van een lid

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de aanwijzing van een lid van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie ter vervanging van wijlen de heer Omer Grawet, destijds op voordracht van de VLD-fractie aangewezen.

De VLD-Vivant-fractie draagt de heer Jan Kamoen voor.

De heer Jan Kamoen heeft nog niet de documenten ingediend waaruit moet blijken dat hij aan de

Voorzitter

benoemingsvoorwaarden voldoet. Ik stel voor hem onder voorbehoud van indiening van die documenten aan te wijzen.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik de heer Jan Kamoen aangewezen tot lid van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie onder voorbehoud van indiening van de documenten waaruit moet blijken dat hij aan de benoemingsvoorwaarden voldoet.

Ik zal de Vlaamse regering hiervan in kennis stellen.

VAKANTIEWENSEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermee beëindigen wij vrij snel onze werkzaamheden. Het lijkt me nuttig dat elk van ons zijn vakantie goed gebruikt. We kunnen misschien best allen ons eigen gelijk in vraag stellen en onze geest openstellen voor de ideeën van anderen. Laten we dus werken aan constructieve en betaalbare ideeën, wars van gemakkelijksoplossingen of napraterij. Ik wens u allemaal een fijne vakantie.

De meesten onder u hebben het misschien nog niet ondervonden, maar dit Vlaams Parlement beschikt over een zeer goede administratie. Ik dank de personeelsleden voor hun inzet en hun goede zorgen en wens ook hen een goede vakantie.

Tot slot wil ik ook de leden van de Vlaamse regering een prettig verlof toewensen, zij het dat dit nog niet voor onmiddellijk zal zijn. Ik hoop dat we met vertrouwen maar ook met enig ongeduld de concrete beleidsbrieven tegemoet kunnen zien. Ik wens hen dan ook veel moed – met een d en met een t – voor de realisatie van het regeerakkoord.

De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, uit naam van alle fracties wil ik me aansluiten bij uw woorden van dank aan het personeel. Het was een drukke periode die veel inzet en hard werken vereiste. Wij willen het personeel dan ook van ganser harte danken en feliciteren, en alle personeelsleden een prettig verlof toewensen zodat zij in september met nieuwe moed kunnen starten. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé : Mijnheer de voorzitter, namens de regering wens ik de Vlaamse parlementsleden en vooral ook het personeel een goede vakantie. Zoals u zelf hebt gesuggereerd, zijn wij daar nog niet aan toe. Wij werken nog een tijdje door. Dat is van moeten. We moeten echter niet klagen. Niemand is verplicht te zetelen in de Vlaamse regering. Dit hoort erbij. (*Applaus*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op maandag 27 september 2004 om 14.30 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.47 uur.*

